

سیفاته کانی عباد الرحمن

نوسینی

پ.د. عہلی محیدین قہرہ داغی

وہر گپیرانی

عومہر عہلی محمد

چاپی یہ کہم ۲۰۱۳

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی کتیب: سیفاته کانی عباد الرحمن

نوسەر: پروفیسور. د. عەلی محمیدین قەرەداغی

وەرگیڕانی: عومەر عەلی محمد

تایپ و دیزاینی ناو و هه: ئەحمەد میراودەلی

بەرگ: فەرهاد فایهه

تیراژ: ۲۰۰۰

نرخ: ۱۵۰۰ دینار

چاپ: چوارچرا

ئیمهیل: bangyhaq@yahoo.com

وێب سایت: www.iklkurd.org

بەرهمی نوسینگهی راگه‌یاندنی

پ.د. علی قەرداغی ۲۰۱۳

پېشەکی وەرگېر

ئەم نامىلكە يەى لەبەردە ستدايه پوخ تەى كۆ مەئىك
وتارى دكتور علی قەرداغیە كە لە راقەى ئايە تەكانى
سورەتى (الفرقان) دا كرددو يەتى، قەرداغى راقەى ئەم
ئايەتانەى بەشپوئەىەكى تازە كرددو و رەنگدانەوئەى ئەم
سەردەمەىەو باس لەمرۆقى مەسولمان دەكات كە لە ئەم
بارودۆ خە جىهانىە نوپۆىەى كەتيا يدا دەژىن، ھەموو
ئايەتەكان بەشپوئەىەك راقە دەكاتەوئە كە لە گەل واقىع و
ژيان و مامەئەى رۆژگارى ئەمپرۆدا بگونجىت و جارىكى تر
مرۆقى باوئەردار خۆى لە گەل ئەم بارودۆ خە نوپۆىەدا
بگونجىنئەىتەوئە.

ھەموو ئايە تەكان با سكردنە لە كۆ مەئىك رەو شت و
سىفات كە لەھاوئەلانى پېغەمبەردا رەنگيان داوئە تەوئە و
بە شپوئەىەكى كرددارى لەمامە ئەى رۆژانەىا ندا
چەسپاندىوانەو كارىان پى كرددو، ھەر بەو ھۆىە شەوئە

بوه پيغه مبهري خوا دهرباره يان فەرمويه تي " هاوه لانه
وهك ئەستیره وان، بکه ونه شوین هەر کامیان رینمايتان
دهكات "

یه کیک له گرنگترین سیماکانی ئەم پهیا مه
خواییه ئەوه یه که خاوهنی کۆمه لیک بنه مای ئەخلاق
به هیزه، که ده تانیت له پرووی مامه له وه له سوکه و ته وه
مرۆفیکی نمو نهیت بو دروست بکات، له ئەم کۆمه له
نایه تهی سورتهی فورقا ندا خوای گه وره جهخت
دهکا ته وه له سه رچه سپانندی به ها ئەخلاق یه کان
له مرۆفی م سوئماندا، هه ر ئە مهش دهکا ته سیما
ئه وانیهی خویان به (عباد الرحمن) دهزانن، خوای گه وره
له و نایه تانه دا له دوای ئەوهی که عه قیده له دلی مرۆفی
باوه ردار ده چه سپیت، داوای لی ده کات ئە وه عه قیده یه
بگۆریت بو کردار.

داوا له مرۆفی م سوئمان ده کات که سه رته تا
په یوه ندییه کانی له گه ل خوادا پته و بییت، خاوهنی دلیکی
پر له میهرو خوشه ویستی بییت بو خه لک و له گه لیاندا به

ئارام و لیبوردهو دل نهرمو بهرپرز بیت، له کاتی رویشتن
 بهسهر زهویدا خاککی و خو به کهم زان و وهک مروقیکی
 ئاسایی بیت، پلهو پووستو مال و سامان و خیزان و مندال
 سهری لی تیک نه دات و رهفتاری نه گورن (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ
 الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا) الفرقان ۶۳

له سیفاتیککی تردا جهخت دهکا ته وه له سهر نه وهی
 که مروقی باوهردار هه وینی ئاشتی کومه لایه تی بیت و
 له سهر کاردانه وه نه خلاق و مامه لهی خوئی دانهرپزیت،
 به لکو کار بکات له پیناو چه سپاندنی ئاشتی و ئارامی و
 دروست کردنی په یوه ندیه کی کومه لایه تی پته و له نیوان
 تاکه کانی کومه لگه دا) وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
 سَلَامًا الفرقان ۶۳

ههروهها جهخت دهکاته وه له سهر گرنگی پهروه ردهی
 خیزانی و داوا له هه موو باوهرداران ده کات که خیزان و
 مندا له کانیان به پهروه رده یه کی باش پهروه رده بکه ن
 کهب نه ما یه ی خو شبه ختی و رو ناکی بو کومه لگه،
 هه رکاتیکیش مندا له کان بهم شیویه پهروه رده بوون

رۆشنایی دهخه‌نه دلی دایک و باوکیانه‌وه، ده‌بنه مایه‌ی
شانازیان (وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا) (۷۴) سورة الفرقان.

هه‌روه‌ها باس له‌سیفاتیکی تری مروّقی باوه‌پردار ده‌کات
که‌ئه‌ویش بواری خیرخو‌ازی، که‌ئه‌مه‌ش به‌سیفاتیکی
گرن‌گود یارو‌نا ش‌کرا له‌قه‌ له‌م ده‌دات، که‌له‌ نه‌م
ری‌گه‌یه‌شه‌وه گیانی به‌یه‌که‌وه ژیان و خو‌شه‌ویستی مروّق
قول ده‌کاته‌وه‌و داوا له‌باوه‌پردار ده‌کات که‌ له‌گه‌ل گرفت و
نه‌هامه‌تی به‌رامبه‌ره‌کاندا بژی و له‌کاتی‌کدا که‌ هاو‌کاری
مروّقی‌ک ده‌کات هه‌ست به‌به‌خته‌وه‌ری بکات (وَالَّذِينَ إِذَا
أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا) (۶۷)
سورة الفرقان

هه‌موو نه‌و سیفه‌تانه‌ش که‌باسمان کرد به‌ره‌می
جه‌و هه‌ری عیباده‌ته‌کا نه‌ که‌ شه‌ونویژه‌و هه‌ر نه‌م
عیباده‌ته‌ شه‌ ده‌بی‌ته‌ ها ندر بو‌ رازاند نه‌وه‌ی مروّقی
باوه‌پردار به‌کو‌مه‌لیک نه‌خلاق‌ی مروّقی و دور‌که‌وته‌نه‌وه

له ههموو نهخۆ شیه دهرود یهکانی وهک رقو بوغزو
حهسودی و چروکی و شههنگیزی.

ئه گهر سهیری قور ئان بکهین ده توانین بلین ئهو
ئایهتا نه دهکریت بکری نه بنه ما یهکی سهرهکی بو
تیوریهکی گهرهوه بهپیز لهبوارى پهروهدهی مهدهنی و
پیگهیا نندی نهوهی نوئ له سهه خوشهویستی خواو
مرؤفی خاکی و دروست کردنی فهزایهکی کومه لایهتی که
ههموان تیایدا ههست بهگامه رانی بکهن، ئه مهش کاتیك
دهبیت که ئه م چه مکه مرؤییانه بخری نه ناو دامه زراوه
پهروه دهیی و کلتوریه کان و ببنه سههراوهی پیگه یانندی
مرؤفی نوئ و له گه ل چه مکه پهروه ده نوییه کا ندا
ئاو یته بکری و بکری نه بنه ما ی پیگه یا نندن و پی که وه
ژیانی ههموو نه ته وه و چین و تویره کان له کومه لگه دا.

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَسْجُدَ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا * تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ
بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا * وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا *
وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا * وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا *
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا * إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا * وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ
يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا * وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا (الفرقان ٦٠-٧٠)

رهه نده گانی (عباد الرحمن)

له رافه ی نایه تی (عباد الرحمن) دا لیردا به پیویستی ده زانم که باس له چوار تایبه تمه ندی گرنگ بکه م له ئەم نایه ته پیروژده دا (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوًّا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) الفرقان ۶۳ . ئەم نایه ته پیروژه به (واو) ده ست پی ده کات، زانا یانی زما نه وانی ده لیین ئەو (واوه) بو عه طفه، به لام زانایانی رهوان بیژی (بلاغه) ده لیین ئەم زانسته واته زانستی رهوان بیژی، به روون کرد نه ووه ماناو جوانکار یه کان بو تیگه یشتنی قورئان دا مه زراوه . ئەوان ده لیین ئەم واوه بو به یهک گه یاند نه، ئە مهش مانای وا یه که په یوه ند یهک هه یه له نیوان را بردوو داهاتوودا ، لیردا ده کریت بپرسین ئایا په یوه ندی ئەم نایه ته به نایه تی پیشوو دواوه چیه؟

ثایه تی پیسوی ده فهرمویت: (تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا) (٦١) سورة
الفرقان

په یوهندیه که له چهند لایه نیکه وه یه، لایه نی یه که م:
خوای گه وره له ثایه تی یه که مدا ده فهرمویت (تبارک)
واته پاکي و گه وره یی بو ئه و که سه ی که ئه م بونه وهره
گه وره و به ریزه ی درو ست کردووه، گه وره یی له سه ر
زه ویدا له ریگه ی (٤ یاد الرحمن) دهرده که ویت که به
نازادی و به ویست و ئیراده ی خو یان به شه و به روژ خوا
ده په رستن ئه مه په یوه ندی یه که مه.

١- په یوه ندی به بونه وهره وه :

ثایه تی یه که م دهمان به ستیته وه به گه ردوونه وه که له
ریگه یه وه ج یاوازی وهرزه کان و روژو مانگ نا گادار
ده بین (٤ یاد الرحمن) له لایه که وه په یوه سته به ئه م
ئه ستیره گه روکه گانه وه ، بو نمونه نویژ په یوه سته به

کا ته‌کانی خوړ هه‌لاتن، روژو حه‌ج په‌یوه ستن
به‌مانگه‌وه.

بو ئه‌م مه‌به‌سته خوا داوا له (عباد الرحمن) ده‌کات که
که‌لک له ئه‌م شتانه وه‌رېگرن و له ئه‌م ريگه‌یوه زیاتر
له خوا نزيك ببڼه‌وه، ئه‌ویش به ئاوه‌دان کرده‌وه‌ی
زه‌وی وده‌سته به‌رکردنی جی‌ن‌شینی، ئه‌ویش له
باشترین و چاکترین شیوه‌دا.

خوای گه‌وره باس له (سراج المنیر) ده‌کات واته روژ و
مانگ، روژ ما‌نای گه‌وره‌یی و ه‌یزه، مانگیش ما‌نای
جوان‌یه. (عباد الرحمن) ده‌بیټ هه‌ردوو سیفاتی
جوانیان تیدا‌دا بیټ، ده‌بیټ له جه‌نگدا به‌عیزه‌ت و
به‌هیژ بن‌به‌ران‌به‌ر به‌کافران. ملاکه‌چ و خاکی بن
به‌رامبه‌ر به‌باوه‌رداران، هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر به‌خه‌لک و
مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل‌یا‌ندا ده‌بیټ به‌هه‌مان شیوه‌بن له
حاله‌تی‌ناشتیدا باش و چاکه‌خوازو نه‌رم و‌ن‌یان بن،
ئهمه‌ئهو په‌یوه‌ندیه‌بوو که ئه‌م‌نایه‌ته له‌گه‌ل‌نایه‌تی
پیشودا هه‌یوو.

۲- وهسفی باوهرداران:

ئه گهر له ئایه ته که وورد بی نه وه خوای گه وره
باوهردارانی به (الجملة الأسمية) ناو ده بات، ئه مهش بو
چه سپاندن و ئارامی به ئه مهش ما نای ئه وه یه که
سیفه تی ئه م باوهردارانه سیفه تی کی روکش و کاتی نیه،
به لگو چه سپاوه ره گی داکو تاوه، له کاتی کدا که ئه م
باوهردارانه له گه ل نه فاماندان به سلأوی ناشتی مامه ئه
ده که ن، ئه ی ئایه ده بی ت له گه ل خه لکانی تر دا چو ن بن؟
بی گو مان ئه م سیفه تانه له سه ره تا دا پیویستی به
زه حمه ت و خو هیاک کردن هه یه هه تا خاوه نه که ی بی
به (ع باد الرحمن) بو ئه وه ی ئه مه بی ت ته ئه خلاق
تیا یدا، چونکه ئه خلاق ده بی ت حا له تی کی نه گو ری
هه بی ت. سیفه تی کاتی نابی ت ته ئه خلاق، پاشان با سی
له وه کرد که رسته که به (اذا) ده ست پی بکات که
رسته ی (شرطی) یه، ئه وا وه لامه که ی بی گو مان ده بی ت
شتی کی چه سپاوه و حه قیقه ت بی ت. به لام ئه گهر به (ان)
دهستی پی بکرایه مه رج نه بوو به و شیوه یه بوایه. لی ره وه

بو مان دهرده كه ویت سلاوی باوهرداران به ناشتی له
نهفامان بی گومانه و شتیکی راستیه .
و شهیهکی تریش که له نایه ته که دا به کارهاتووہ
(خاطبهم) خوی گه وره نهی ووتوه (کلمهم). چونکه له
زمانی عه ره بیدا (مخاطابه) واته روو بهروو، بهلام
(کلام) دهشیت ناراسته و خوبیت، له بهرئه وه (مخاطبه)
بههیزتره له (کلام) له بهرئه وه ووشه ی (سلام) به لگه یه
له سهر بههیزی قسه که ر . نه گهر سهرنج بدهین له
وهلامیدا باوهرداران دهئین (قالوا سلاما) واته یه که سهر و
به بی وستان وهلام ددهنه وه . که نه مهش ما نای هیزو
و راستگوویی باوهردارانه .

۳- هه لسو که وت له گهل خوادا:

سیفه تیکی تری (عباد الرحمن) بریتیه له (وَ الَّذِينَ
يَبِيْتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا) (٦٤) سورة الفرقان
نایا نه گهر مامه له یان له گهل دروست کراوه کانی خوا
بهو شیوهیه جوان و ناسک و به نارامی بیت، نایا ده بیت
مامه له یان له گهل پهروهردگاری بو نه وهردا چون بیت،

ل یروهه په یوهندیه که له زه و یهوه دهگوازی تهوه بو
 ناسمان که دروست کردنی په یوهندیه که له سهر بنه مای
 ملکه چی و خو شه ویستی و ر یزو گه وره یه، نهم
 باوه دارانه له په رستنی خواتیر نابن، روظانه سهرقالی
 کارو ئاوه دان کرد نه وه ی زه وین شه وی شیان تهرخان
 کردووه بو کرپوش و شه و نو یژو پاشان ده فهرمویت
 (یبی غون) واته مانه وه ی هه موو شه وه که یه بو شه و
 نو یژ، ل یروهه خوی گه وره هه موو شه وه که یان بو
 دنوسیته به شه و نو یژو نه گهر له به شیکی شه وه که شدا
 هه ستابن.

۴- پاریزگاری له نو یژه کان:

یه کیکی تر له سیفاته کانی (عباد الرحمن) پاریزگاری
 نو یژه کانه، شه و نو یژیشیان بیرناچیت و له یادی ناکه ن،
 هر بو نهم مهبه سته خوی گه وره فهرمانی به
 پیغه مبه ره که ی ده کات که شه و نو یژ بکات. نه مه له سهر
 پیغه مبه ر ﴿وَسَلِّ﴾ فهرز بووه له هه ندیک ریوایه تدا ده لاین
 که له سهره تای هاتنی پیغه مبه ردا ﴿وَسَلِّ﴾ له سهر هه موو

باوه‌پداران واجب بووه، به‌لام دوایی بووه سوننهت بو
 باوه‌پداران به‌لام فه‌رز بووه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا.
 له‌به‌ر ئه‌وه نابیت شه‌و نویتز واز لی به‌ینن، چونکه
 پاداشتیکی گه‌وره‌و گرنگی تایبه‌تی خوئی هه‌یه، خانوو
 عائی شه‌و خوای لی رازی ب‌یت ده‌گیرپ ته‌وه و ده‌لا‌یت
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿عَلَيْهِ سَلَامٌ﴾ کاتیک که شه‌وان بو شه‌و نویتز
 هه‌لده‌ستا ئه‌وه نده‌ی نویتز ده‌کرد هه‌تا بنه‌ پی‌یه‌کانی
 هه‌لده‌ئاو سا. م‌نیش پی‌م ده‌وت بو چی ئه‌و نده‌ خوٚت
 هیلاک ده‌که‌ی ئه‌ی خوا له‌ هه‌موو تاوانه‌کانت خو‌ش
 نه‌بووه، ئه‌ویش له‌وه‌لامدا ئه‌یوت ئه‌ی نابیت به‌نده‌یه‌کی
 سوپاس گوزاریم.

لیره‌وه سه‌رنج بدن که په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌م فه‌رموده‌یه‌و
 نایه‌تی (عباد الرحمن) و نایه‌تی پی‌شه‌وه‌ی چییه؟
 یه‌کیک له‌ سیفه‌ته‌کانی (عباد الرحمن) ئه‌وه یه‌ که
 سوپاس‌گوزاری خوا ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا شه‌و به‌بی
 نا‌گایی نا‌کا ته‌وه‌و به‌ شوکری خوا زی‌ندوو‌ی ده‌کا ته‌وه‌و،
 ئه‌مه‌ش مانای ئه‌و وه‌لامه‌ بوو که فه‌رموو‌ی (ا‌فلا‌ اکون

ع بدا شكورا؟) پیغهم بهری خوا شهونویژی تهرک
 نه کردوو، به لای که مه وه هموو شهویک ۱۱ رکاعه تی
 کردوو. با شتر وایه که مسولمان شهونویژ دوا بخت بؤ
 پیش نویژی بهیانی به نیو ساعات یان سهعاتیک یان
 هر کات یک که خوی چه زب کات.
 هه ندیک له پیاو چاکانی پی شو نو یژی وتر یان
 دوا ده خست بؤ پیش نویژی بهیانی هه تا خیری هه موو
 شه وکانیان دست بکه ویت.

له فهرموده یه کدا (متفق علیه) پیغهم بهری خوا
 فهرمو یه تی: عبداللهی کوری عمر با شترین پیاو بوو
 نه گهر شهونویژی بگردایه، کاتیک که نه وه وه لای
 بیست هه تا مرد شهونویژی تهرک نه کرد.

۵- شهونویژ تهرک مه که:

پیغهم بهری خوا ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ به عبداللهی کوری عاصی وت
 وهک فالان کهس مه بن شهونویژی ده کردو تهرکی کرد.
 پیویسته مسولمان له سهر شهونویژ به رده وام بیت نه گهر
 بؤ ماوهی ۵ دهقیقه یان ۱۰ دهقیقه یان سهعاتیک بیت.

لهفه رموده یه کی سه حیددا هاتوه که پیغمه بهری خوا
 ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ فهرمو یه تی: شهیتان سی گری لهجه سته ی
 هه رکه سیکتان دهدات و ده لا یت راک شی و بخه وه چونکه
 خه وه که باشتره. پاشان ئه و باوه رداره ده که ویته نیوان دوو
 شته وه، ئایا گوئی بو شهیتان بگریت یان بو خوی گه وره.
 ئه گهر له پیش نویزی به یانیدا هه ستا ئه وه گری یه که می
 کرد و ته وه پاشان ئه گهر زیگری خوی کردوو ده ست نویزی
 گرت ئه وه گری دوو دم ده کریته وه، ئه گهر دوی ئه وه نویزی
 کرد ئه وه گری سییه مییش ده کریته وه. ئه و کاته هه ست
 به ئارامیه ک و خوشیه کی دهرن ده کات چونکه هه ست ده کات
 له گه ل خوادایه.

به لام ئه گهر گوئی بو شهیتان گرت و نویزی به یانی نه کرد
 ئه وه جیگه ی مه ترسیه، چونکه نویزی به یانی ئه و نویزه یه
 که فریشته کان شایه تی له سه ر دهدن، (اِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
 شَهُودًا) (٧٨) سورة الإسراء، واته خویدندی قور ئان
 له به یانیا ندا شایه تیت بو دهدات. چونکه ئه گهر که سیک
 نویزی به یانی نه کات ده بیته خاوه نی نه ف سیکی پیس و
 ته مبه ل.

به‌ت‌ه‌ج‌ر‌و به‌ش د‌ه‌ر که‌و‌ت‌و‌و‌ه که با ش‌ت‌ر‌ی‌ن ش‌ت ب‌ؤ و‌ر‌د
ب‌و ن‌ه‌و‌ه و‌ د‌ر‌و س‌ت‌ک‌ر‌د‌ن‌ی خ‌ؤ‌ش‌ه‌و‌ی‌ س‌ت‌ی ل‌ه گ‌ه‌لّ ق‌ور‌ن‌ا ن‌د‌ا د‌و‌ای
ن‌و‌ی‌ژ‌ی ب‌ه‌ی‌ان‌ی‌ه، با ش‌ت‌ر و‌ای‌ه م‌ر‌ؤ‌ف ل‌ه‌د‌و‌ای ن‌و‌ی‌ژ‌ی ب‌ه‌ی‌ان‌ی‌ه‌و‌ه
ن‌ه‌خ‌ه‌و‌ی‌ ت‌ه‌و‌ه، ن‌ه گ‌ه‌ر خ‌ه‌و‌ت‌ی‌ش‌ه‌و‌ه پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ه ن‌و‌ی‌ژ‌ی ب‌ه‌ی‌ان‌ی
ک‌ر‌د‌ب‌ی‌ت.

پ‌اش ن‌ه‌و‌ی ز‌ان‌ی‌م‌ان که س‌ی‌ف‌ه‌ت‌ه‌ک‌ان‌ی (ع‌ب‌اد‌ الر‌ح‌م‌ن) چ‌ی‌ن
ل‌ه‌ر‌وان‌گ‌ه‌ی ن‌ه‌و ن‌ای‌ه‌ت‌ه‌و‌ه که با س‌م‌ان ک‌ر‌د، ن‌ه‌و ک‌ات‌ه د‌ه‌ ت‌و‌ان‌ی‌ن
ب‌ل‌ی‌ی‌ن ب‌ه‌ل‌ی‌ی‌ن ب‌د‌ه‌ی‌ن که ن‌ه‌و ن‌ای‌ه‌ت‌ه ج‌ی‌ب‌ه‌ج‌ی ب‌ک‌ه‌ی‌ن و ب‌ل‌ی‌ی‌ن
خ‌و‌ای‌ه‌گ‌ی‌ان ن‌ه‌و‌ه ب‌ه‌ل‌ی‌ن‌م‌د‌ا که ل‌ه (ع‌ب‌اد‌ الر‌ح‌م‌ن) ب‌م ن‌ه‌ م‌ه‌ش
ک‌ار‌ی‌ک‌ی گ‌ر‌ان ن‌ی‌ه.

ن‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌ی‌ه‌و‌ی‌ت ن‌ه‌م ک‌ار‌ه‌ش ب‌ک‌ات ن‌ه‌و‌ه ک‌ار‌ی‌ک‌ی گ‌ر‌ان ن‌ی‌ه،
چ‌ون‌ک‌ه پ‌اد‌ا ش‌ت‌ی‌ک‌ی ز‌ؤ‌ری ب‌ه‌ر‌د‌ه‌ه ک‌ه‌و‌ی‌ت‌و د‌ه‌ب‌ی‌ ت‌ه‌ خ‌ا‌و‌ه‌ن‌ی
ن‌اس‌و‌د‌ه‌ی‌ ل‌ه‌د‌ن‌ی‌ا‌و د‌و‌ار‌ؤ‌ژ‌د‌ا.

ن‌ه‌م‌ر‌ؤ ل‌ه‌ ه‌م‌م‌و ک‌ات‌ ی‌ک ز ی‌ات‌ر پ‌ی‌و‌ی‌ س‌ت‌م‌ان ب‌ه‌و‌ه ه‌ه ی‌ه که
ب‌گ‌ه‌ر‌پ‌ی‌ن‌ه‌و‌ه ب‌ؤ ق‌ور‌ن‌ان، چ‌ون‌ک‌ه ر‌و‌ن‌ت‌ر‌ی‌ن و پ‌اک‌ت‌ر‌ی‌ن س‌ه‌ر چ‌ا‌و‌ه‌ی
ژ‌ی‌ان‌ه، ن‌ه‌و س‌ی‌ف‌ه‌ت‌ان‌ه‌ش که با س‌م‌ان ک‌ر‌د چ‌ار‌ه‌ س‌ه‌ر ب‌ؤ ه‌م‌م‌و ن‌ه‌و
گ‌ر‌ف‌ت‌ان‌ه‌ی که ه‌م‌ان‌ه‌و ه‌ر ن‌ه‌م‌ه‌ش‌ه ع‌ی‌ز‌م‌ت‌ان ب‌ؤ د‌ر‌و‌س‌ت د‌ه‌ ک‌ات
ب‌ه‌ر‌ام‌ب‌ه‌ر ب‌ه‌د‌و‌ژ‌م‌ن‌ان، خ‌اک‌ی و م‌ل‌ک‌ه‌چ د‌ه‌ب‌ی‌ن ب‌ه‌ر‌ام‌ب‌ه‌ر ب‌ر‌و‌اد‌ار‌ان.

هەموو مەرۆقاىەتى پيويستيان بە

(عباد الرحمن) هەيه

ئەگەر لەبەر كۆمەئىكى تايبەت لەمرۆف نەبىت خواى
گەورە ئا مادە نىيە بو نەوەر بەئىلئى تەوہ و كار يك بو
مرۆقاىەتى بكات.

ئەگەر ئەو كۆمەئە نەبن بەو سىفەتە تايبەتيا نەى كە
خوى باسيان دەكات، ئەوا هەموو مەرۆقاىەتى لاي خوا
سەنگى با ئە مئى شولەيەكيان نىيە، خواى گەورە لە
قورئاندا مانەوہو بەردەوامى ژيان و بو نەوەر پەيوەست
دەكات بە بونى ئەو كۆمەئە مەرۆفە باوہردارە تايبەتەيوہ
كە خاوەن حەقدە سىفەتى بەرز و بەرئىزن.

لە كاتىكدا كە بئى باوہردەكان و موشرىكەكان ئەو پەرى
نازارو سزاي پيغەمبەرى خوايان دا، بەلام خواى گەورە
داواى ئارام گرتن و دان بەخۇدا گرتنى لىكرد، تىيگەيانا ند
ئە گەر تۆ بتوانىت كۆ مەئىك باوہردارى خاوەن ئەو

کۆمه له سیفاته بهرزه پهروهرده ب کهیت ئهوه
 گهورهترین سهرکهوتنه بو تو، ئهوکا تهش ههموو
 گرفتهکان و نازارەکان له بهر چاوتدا سوک ده بییت و بهره
 و کهناری رزگاری و ئارامی ههنگاو ده نیییت. لیهردا
 دهکریت بیر سین ئا یا ئهوه کۆمه له که سه کین؟ کین
 ئهوانه ی که پیغه مبهری خوا ﴿وَسَلِّ عَلَىٰ سَائِرِ النَّبِيِّينَ﴾ قبولی ههموو نازار
 و ئهشکه نجه و نارچه تیهکی کرد له بهر خاتری مانه وه
 و پهروهرده کردنیان.

خوی گهوره له سورهتی فرقا ندا با سی ئهوه
 کۆمه له یه مان بو ده کات و به (عباد الرحمن) ناویان
 ده بات.

سورهتی فرقان سورهتیکی مهکییه، ئه گهر له سه ره تا وه
 ههتا کۆتایی بیخوینیته وه ده بینیت ههموی با سکردنه
 له نازار و ئه شکه نجه دانی پیغه م بهر ﴿وَسَلِّ عَلَىٰ سَائِرِ النَّبِيِّينَ﴾ و هاوه ئان،
 ته نانهت باس له وه ده کات که گومانیان کردوو له وه ی
 که مروفد بییت، به گالته جار یه وه باس له هه ژاری و
 نه داری ده کهن، له بهر امبهر ئه مه دا خوی گهوره داوا له

پيغهم بهر ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ ده کات که پشت به خوا ببه ستيت و
 له سهر نازار و نه شکه نجه کانين نارام بگريت، نه م نارام
 گرت نهش تهنها بو پيگه يا ندني نه وهيه که له (عباد
 الرحمن)، پاش نه وه سوره ته که با سي هه موو نازار و
 نه شکه نجه کان دژي پيغهم بهر و هاوه لان ده کات،
 له کو تايي سوره ته که دا باس له سهر که وتني پيغهم بهر و
 هاوه لان ده کات که توانين کؤ مه ليک مروفي باوه ردارو
 را ستگو و تاي بهت په روه رده ب کهن. خوي گه وره
 دهر باره يان ده فهر مويت: (قُلْ مَا يَعْجَبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا
 دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَأْيَا) (سورة
 الفرقان، (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
 وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) (سورة الفرقان
 نه مرو هه موو مروفا يه تي پيويستي به کو مه ليکي له و
 جو ره يه، نه ما نه کو مه ليکي که سي تاي به تمه ندن نيستا
 مروفا يه تي پيويستي به (عباد الرحمن) هه يه پيويستي
 به مه نه هج و نه خلاقي (عباد الرحمن) هه يه له بواري
 عه قيده دا. له بواري دارايي و ميان ره ويده له بواري ره وشت

و تېپروانين بۇ جنس و دە يان شتى تردا كه ئىستا
مرۇفايەتى تيايدا توشى گرفت و نەھامەتى بوو، ئەگەر
ئىستا سەيرى مرۇفايەتى بکەين، توشى جۆرە ھا لادان و
ناداد پەرورەرى و سەرگەردانى بوو ئەويش بەھۆى
نەبوونى كۆمە ئە كه سانىكى لەو جۆرە، ھەر ئە مەش
بوەتە ھۆى ئەوہى كه ئوممەتى ئىسلامى ئەو ئوممەتە
نەبىت كه رۆلى شايەتى دان بە سەر گەلانى ترەوہ
بىينىت.

ئەويش بەھۆى دوا كەوتنى گەلانى مسوئمانەوہیہ لە
گەلانى تر، چونكە بەھيچ جۆرىك ناكريت گەليك ببيتە
سەر چاوەى سۆز و رە حمەت بۇ گەليكى تر كە لەو
دوا كەوتوو تر و ھەزار تر بىت، بەپيى يا ساكانى
سروشت ئەوہ نەگونجاوہ، چونكە ئوممەتتىكى لاوازى
ھەزار ناكريت ببيتە سەر چاوەى سۆزو بەزەيى بۇ
گەليكى بەرزتر لە خۆى، بەلكو ئەم شتە بە
پيچەوانەوہیہ، ھەر كە سيك خاوەنى شتىك نەبىت
ناتوانىت بەخشىت.

لەم بارودۆخە ناهەموارەى ئیستاگە مەرفاىەتى تیايدا دەژى گەزگى رۆلى (ع باد الرحمن) دەردە گەویت، لە سورەتى (فرقاندا) خۆى گەورە باس لە پىویست بوونى پىشەنگ و نمونە بوون دەگات، باس لە تیۆر و وینە و شتى خەيالى ناکات، لىرەو قورئان باس لە گەزگى چەسپاندى بەها و دیدە ئىسلامیەگان دەگات لەرپىگەى کۆمەلە گەسانیکەووە که ببەنە نمونە بۆ مەرفاىەتى.

قورئان تیگستىكى زیندووە لە ناوماندا، وەك ئەووە وایە ئەمەرۆ دابەزىبىت، چۆن گەرفتەگانى رابردووى چارەسەر کرد، چارەسەرى پىیە بۆ گەرفتەگانى ئىستاش، گەواتە گەم و کورپى و ناتەواویەگان لە چىداىە؟

گەم و کورپە گە لە ئىمەداىە. لەو مەسولمانانەداىە گە ناتوانن هەلگەرى سىفاتەگانى (ع بادالرحمن) بن، ئەمە گەورەترین قەیرانى ئىمەىە، پىویستە ئىمە چاویك بە خۆماندا بخشىننەووە، پىویستە ببینەووە بە هەلگەرى ئەو سىفاتانە، پىویستە ئىمە ئو مەتیکى نموو نەىى بین هەلگەرى ئەو سىفەتە قورئانىا نە بین، نادىت ئىمە

هه لگري هه مان سيفه تي كه سيكي رۆژ ئاوايي يان
رۆژه لاتي بين، ده بيت ئيمه له وان جياوازي مان هه بيت،
ده بيت ئيمه هه ولى درو ستردنه وهى نه و نمونه يه
بدهينه وه، ده بيت ئيمه وهك نه زمونيكي نوي خو مان
بنيات بنينه وه.

قه يراني ئيمه قه يراني كرده وه يه، زاناي گه وه ي
هي ندى شيخ نه ده وي، كه يه كي كه له زانام سولمانه
به ناوبانگه كان كتبيبيكي نوسيوه به ناوي (هادا خ سر
ال عالم بانج طاطا ال سلين) كتبيبيكي زور به پيزه و
پيوسته هه موومان بيخوينينه وه.

يه كه مين سيفاتي (عباد الرحمن) كه خواي گه وه به
(عباد) ناويان ده بات واته ملكه چي نه م كۆمه له يه بو
خواي گه وه، چونكه سه ره تاي هه موو ريگا يه كي راست
به په رستن و عبوديه تي خواي گه وه ده ست پي ده كات
واته ملكه چ بوون بو خواي گه وه كردني هه ر كاريك
له بهر خوا (ا خلاص) خواي گه وه نه ي فه رموه
(نويز كه ران و زه كات ده ران)، چونكه نه مانه نه نه جام

دهدرين بهبى بوونى (اخلاص) يش، به ئام (عبود يهت) ئهو پهرى (اخلاص)ى تىادا بهرجه سته دهبيت، ماناى ئىسلاميش برىتتويه له ملاكهچ بوونى تهواو بو خواى گهوره و به جيھينانى فرمانه گانى.

(عبود يهت) له دوور ي گهوه به جي دهينر يت يه كه ميان ئىخلاصه بو خواى گهوره كه هه موو كاره گانت به جوړيك بيت كه خواى گهوره لى رازى بيت و به ويد ستى ئهو بيت. چونكه نابيت ئيمه خواپهر ستى به ويد ستى خو مان بكهين يا عيباده تمان به جوړيك بيت كه پيچه وانه بيت له گه لئوه وى كه له قورئا ندا هاتوو. و شى (عباد الرحمن) گو تاره له سه رده مى مه كه دا هاتوو. كه ئهو كاته م سولمانان خاوهنى دهو لهت نه بوون. وه سفيكه لهم و شه يه دا به ماناى كو هاتوو. واته ئهم ئهركه ئهركى كومه ئي كه، ئهم ئهركه به تا كه كه سيك جي به جي نابيت، فرمان كردن به چاكه و ريگه گرتن له خراپه و بلا و كردنه وى ئىسلام.

خوای گهوره وهسفی ئەم کۆمه‌له باوه‌رداره دهکات به (عباد الرحمن) نهی فهرموووه (عباد الله) سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که (الله) گه‌وره‌ترین ناوی خوایه، هه‌روه‌ها نه‌ی فهرموووه (عباد الجبار) که ته‌عبیره له هه‌یزو تواناو گه‌وره‌یی، به‌لکو فهرموو‌یه‌تی (عباد الرحمن) که ئەمه‌ش دوو مانا له‌خۆ ده‌گریت.

یه‌که‌میان به‌مانای ئه‌وه دیت که کۆمه‌له‌و گه‌ل و ده‌و‌له‌ت ناب‌یت له‌ سه‌ر ب‌نه‌مای ه‌یزو تر ساندن و تۆفا ندن ب‌نیات ب‌نریت، به‌لکو ده‌ب‌یت له‌ سه‌ر ب‌نه‌مای سۆزو خۆشه‌ویستی ب‌یت. (لو انفقتم ما فی الأرض جمیعاً....) ئایا چۆن خۆشه‌ویستی له‌ نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا دروست ده‌ب‌یت؟ هه‌ر قورئان پیمان ده‌ل‌یت (فاعف عنهم واستغفر...) ئەم سه‌رچاوه‌ی سۆزو خۆشه‌ویستی له‌ خو‌شبوون و راو‌یژکردن و ریزگرتن و پاراستنی که‌رامه‌تی مرۆفا‌یه‌تی ده‌گریت‌ه‌وه که سه‌رچاوه‌ی خۆشه‌ویستی له‌ نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا.

ب‌نه‌ماکانی سۆز له‌ کۆمه‌لگه‌دا بریتیه‌ له‌وه‌ی که تۆ خه‌لکت خو‌ش بویت و ئه‌وانیش تۆیان خو‌ش بویت. تۆ له‌ ئه‌وان ببوریت و ئه‌وانیش له‌تۆ ببورن، راو‌یژیان پ‌ی ب‌که‌یت و ریز له‌ که‌رامه‌تیان ب‌گریت و به‌ به‌رپرسیاریتی‌ه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ندا ب‌که‌یت.

ترسان له خواو له روژی دوايي سه رچاوهی

سه رهگی پیاوه کردنی داد په روه ریه

لیږه دا باس له دوو سیفه تی گرنګ له سیفه ته کانی
(عباد الرحمن) ده که ین، که یه که میان تر سیکی گه وره یه
له خوی گه وره که نه ویش تر سانه له بهر و
رو و بونه و هیهی سزای ناگری دوزخه که نه ووش ده بیت
وای لی بکات کار بو رهمه ندی خوی گه وره بکات
(وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) (۶۳) سورة الفر قان.
سیفه تی دووم بریتیه له نزاو پارانه ووی به رده وام که
نه ویش له تر سیکی زور له خواوه درو ست ده بیت،
له بهر نه ووه باوه ربون به روژی دوا یی له سزاو
پارا ستنه کانی له گرنګ ترین بنه ماکانی نیما نه له دواي
نیما ن بون به خوی گه وره، چونکه نه و ترسه ریگره
له مروف که بیگری ته ووه نه هیلیت تاوان و سته مکاری

بکات. چونکه مرؤف دهمزانیّت هه رچه ند به هیّزو به تواناو دهولمه ند بیّت و ده سه لاتی به هیّزی هه بیّت. روژ یّک دیت که دهمریّت و به خوی گه وره دهگا ته وه له سه ره هموو کرده وه یه کیان لّی بیان ده پر سیّته وه، مرؤ فّی باوه رداری کات یّک که بیر له سزاو ئاگرو به لّی نه کانی دهکاته وه بو که سانیک که تاوان و سه ریپّی چی بکه ن، له ئه نجامی تاوان و سه ریپّی چی ده گه ریپّی ته وه و روو له چاکه کاری دهکات.

ئه م ئایه ته پیرۆزه له دوای دوو شتی سه ره که وه هاتوه (وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا) (٦٥) سورة الفرقان، لیره دا سیّ سیفه تی سه ره کی باس کراوه ئه ویش سلوکی کرداری و سلوکی گفتاریه. ئه مه ش له کاتی کدا که باسی مافی مرؤف له سه ره مرؤف ده کات، له سییه می شدا با سی چاکی هه لاسوکه وتوو مامه له له گه لّ خوادا ده کات (وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا) (٦٤) سورة الفرقان.

ئىي مه لهرابدودا زۆر كهوتوپنه ته ژ یر كارپ گهري
رؤژئاوا بهتايبهتیش لهبوارهكانى مافى مرؤفو ریزگرتنى
كاتو بهئینهكانو تهنانهت مافى ئازهلان و روه كهكانیش،
بهلام لهراستيدا ئهو بههايا نهى ئهوانیش سنوردارهو
تهنها له سنوره جوگرافیه كهى خویا ندا مامه ئهى پى
دهكهن و تهنها مه به ستیان ره گهزو كو مهئىكى مرؤبیهو
ئى ستاش ئهوه بهرهو كزى و لیژبو نهوه ده چیت
بهتايبهتیش كاتیك مامه ئه له گه ل ئهوانى ترده ده كهن،
كه به چاویكى ناهاولآت یهوه سهیریان ده كهن و زۆر
جاریش هه ئویستی رهگهز پهستانه دهردهپرن.

بو نمونه سهیری ئهو بزافه رهگهز پهستیه نوپیه بکه
كه له فه رهن سا سهرى هه ئداوه چۆن مامه ئه له گه ل
كو چبه راندا ده كهن بهتايبهتى مسولمانهكان، ههروهها
سهیری ئه لمانیا بکه چۆن راویژكاره كهى ده ئیت: كلتورى
ئه لمانى كلتورىكى مه سیجى جوله كه یه، كه ئه مهش زۆر
ناراسته، چونكه ئه لمان یه كان ئهوا نه بوون كه
كوشتارگه كانى هۆلوکۆسیان دژی جوله كه دروست كردوه

لهکاتی جهنگی جیهانی دووه مدا. ههروهها ئهوهش که
ئههمهریکا لهزیندانهکانی ئهبوغریب ئهنجامیدا، ئهوهش
که لهگرتوخانهکانی گۆنتانامۆدا ئهنجامی دهدات.

ئهمانه ههمووی بههۆی ئهوهوهیه لهخواو لهدوارپۆژی
دواپه بیان ناتر سن و بپروا بیان بهگه شتنهوه بهخواو
بهسزاکان نیه.

لهبهر ئهوه چاکی مامه ئهکردنی کرداری و گوفتاری
باش و مامه ئهکردن لهگهڵ خوادا تهنها له ریگهی باوهر
بهروۆژی دواپی و ترسان لهئاگرو دلخۆش بون بهچونه
بهههشت دروست دهبیته.

قور ئان زۆر جهخت دهکا تهوه له سهه ئیمان بوون
بهروۆژی دواپی، چونکه دنیا پیره له ستهمکاری ئهوه
ستهمکاریانهش تهنها له ریگهی دادگای عهدهلهتی خوای
گهوره له روۆژی قیامه تدا تۆ ئهیان لی ده سهنیتهوه،
لهبهر ئهوه تهنها ئیمان که دهبیته مایه بهردهوامی
بهها مروۆیه بهرزهکان و بهبی ئهه ئیمان ئهه بههیانه
دهبنه مامه لهیهکی کاتی روژانه پهیهوست دهگریتهوه به

بەرژەووندىيەكانەو. دەشىت تۆمامە ئەو ھەلسوكەوتت
لەگەل مندا باش بىت چونكە بەرژەووندىت لەگەل مندا
ھەبىت، ئەگەر ئەم بەرژەووندىيە گۆرا، ئەوا تۆش
ھەلۆيىستت دەگۆرپت.

ھەركەس بەپپى بەرژەووندى مامەلە بكات لە سىفاتى
(عبادالرحمن) دىتە دەرەو، لە راستيدا نابىت مامەلە
(ع بادا لرحمن) پەيوە ست بىت بە ھىچ
بەرژەووندىيەكەو. تەنھا بەرژەووندى ئەو نەبىت كە
شتىك لە ئاگر بتپارىزىت يان بەھەشتت دەست بخت
ئەويش لە رىگەى عىبادەت كرد نەو. دەبىت ئەو
خوابەرستىەش بە جوړىك بىت كە ھەست بىكەى خوا
دەبىنىت، ئەگەر ئەوانىش خوا نەبىنن ئەوا خوا ئەوان
دەبىنىت كە ئەمەش پلەى (أحسان)ە. كە پلەى سىيەمە،
يەكەمیان ئىمانە دووهمیان ئىسلامە سىيەمیان أحسانە.

پا شان ئايەتە كە دەگەرپت تەو بۆلا يەنى كردارى
(وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
قَوَامًا) (سورة الفرقان ٦٧)

باوهرپوونت بهخاوبه رۆژی دوا یی و هه‌ئاسانت بو
 شهو نوێژ په‌یه‌هسته به رابردوه‌وه له ریگه‌ی ئه‌خلاق و
 سلوکه‌وه، په‌یه‌هسته به داهاتو ته‌وه له ریگه‌ی مامه‌ ئه
 کردنت له‌گه‌ل سامانی دارایی، زانایانمان چوار ته‌فسیریان
 هه‌یه بو ئه‌م ئایه‌ته.

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه که مال و سامانت خه‌رج بکه‌و نابیت،
 زیاده‌ره‌وی بکه‌یت و سه‌ری‌چی خوی پی ئه‌نجام بده‌یت،
 دووه‌میان (وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
 بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا) (٦٧) سورة الفرقان. مانای وایه ریگه له
 حه‌قی خواب گرن پی‌غه‌م به‌ری خوا ﴿صَلَّىٰ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ له
 فه‌رموده‌یه کدا ده فه‌رمویت (هه‌ر که سی‌ک شتی‌ک به
 نا حه‌ق بدات ئه‌وه زیاده‌ره‌وی کردوه، هه‌ر که سی‌ک
 ریگه له هه‌قی‌ک بگری‌ت ئه‌وه تاوانی کردوه).

له کاتی‌کدا که ئه‌م ئومه‌ ته‌ وازیان له زۆرینه‌ی ئه‌م
 سیفه‌تانه هینا، ئه‌م ئومه‌ته له ناوخۆدا رووی له لاوازی
 کرد، چونکه ئومه‌ته‌ی به‌هیز ئه‌وه‌یه که له‌ناو خۆدا
 یه‌گرتوو ب ی‌ت و وه‌ک جه‌ سته‌یه‌ک واد ی‌ت، به‌لام

به‌داخه‌وه ئه‌مپروۆ ئو ممه‌تی ئیسلام به‌هۆی ئه‌و باره
نا له‌باره‌ی که هه‌یه‌تی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان داباریونه‌ته
سه‌رمان و به‌هاو ئه‌خلاقیاتی خۆیا نمان به‌سه‌ردا
ده‌سه‌پینن که هیچ په‌یوه‌ندی به‌ئاین کلتوری ئی‌مه‌وه
نیه، له‌لایه‌کی تره‌وه‌کیانی زایۆن‌یان چاندووه‌له
ناومانداو ده‌ستی گرتووه‌به‌سه‌ر قودسی پیرۆزو ئیستاش
(که‌نیه‌ی) ئیسراییلی بریاریکی ده‌رکردوه‌که‌ده‌بیت
سییه‌کی په‌ر له‌مان بریار بده‌ت ئینجا ئیسرائیل له
ناوچه‌داگیر کراوه‌کان پاشه‌کشه‌ده‌کاتو‌دوای ئه‌وه‌ش
مه‌سه‌له‌که‌ده‌خریته‌به‌رده‌م راپرسی گشتی و
ئه‌نجامه‌ک‌ه‌ش ده‌بیته‌بریار.

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا * وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللُّغُورِ
مَرُّوا كِرَامًا * وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا * وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا * أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا) الفرقان (٧١-٧٥)

خوای گه ووره له گه لّ نه وانه دایه که پاریزگارو چاکه کارن

وهك ه يواو گه شبينيهك له گه لّ (ع باد ا لرحمن) دا
ژياين به و هيوايه ی خوای گه ووره هه مومان بکاته (ع باد
ا لرحمن) له گه لّ خه سلّه ته کانيندا يان هه نديک
له سيفاته کانيندا ژياين، هه روه ها باسی هه لّ بژاردنی ئەم
ووشه يه مان کرد له سورته تي (الفرقان) دا، خوای گه ووره
ئه و سيفات و خه سلّه تانه ی هه روه ها ئە و ئاكا مه
گه ورا نه ی که به ره و به هه شت و شوينه دلگيره کانی و
فیرده و سی بالای لّ ده که ویته وه هيج ووشه يه کی تری
جگه له مه هه لّ نه بژاردوه به لکو ئە و ووشه جوانه ی
به کاره ی ناوه ئە و ویش (عباد ا لرحمن) ه هۆکاره کانی مان
روون کرده وه و باسی ئە و په یوه ست بو نه ی نیوانیان
ئە م ئایه ته یاخود ئە م ووشه يه مان کرد له گه لّ

ئايه ته كانى پيشتردا، ئەمرويش به ويستى خوا به شيكى
 تر له وهى كه ده توانين تىي بگهين يا خود له م ئايه تانهى
 كه لىي هه لده يه نجين با سه كه ته واو ده كهين، كه
 هه ميه شه داوا مان لى ده كات لىي وردبى نه وهو به دل و
 گيان و هه ست و ره فتارمانه وه له گه ليدا بژين.

خوای بالاده ست دهر بارهى خه سلته كانى ئەوا نهى
 كه شايه ستهى به هه شتن به فه زلى خووى پا شان زور
 به ووردى ئەو خه سلته تانه باس ده كات، بو چى؟ هه تا
 خو مان له به رده م ئەو خه سلته تانه دا ببيني نه وه دا خو
 هه لگري ئەم خه سلته تانهين يان نا.

ئەو هتا خوای گه و ره ده فه رمويت: (وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ
 الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
 قَالُوا سَلَامًا) (سورة الفرقان، باسى په يوه ندى
 نيوان ئەم ئايه ته و ئەو ئايه تهى راسته وخووى پيش
 خووى ده كهين له گه ل ئەو دوو ئايه تهى يان ئەو سى
 ئايه تهى كه راسته وخو دواى ئەم ئايه ته دي، كاتيك
 قورئانى پيروژ پيش ئەوهى ئەم دوو ئايه ته باس بركات

فرموده‌ی: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا) (۶۰) سورة
الفرقان.

با سی ئه‌وه‌مان کرد که هه‌لا بژاردنی ده سته‌واژه‌ی
(ا لرحمن) له‌جیاتی زاراوه‌ی (ا لرحیم) له بهر
دوومه‌به‌ستی سه‌ره‌کیه:

مه‌به‌ستی یه که‌م ئه‌وه یه که‌له سه‌رده‌می نه‌فام یدا
زاراوه‌ی (ا لرحمن) زیاتر بلاو بوه وه‌ک له (ا لرحیم)
بو‌یه خوای گه‌وره ئه‌م وو شه‌یه‌ی بو‌جیاکرد نه‌وه
هه‌لا بژارد، له‌و سه‌رده‌مه بو‌ ئه‌وه‌ی مسوولمانان خاوه‌نی
زاراوه‌و ده سته‌واژه‌ی تای به‌ت به‌خو‌یان بن مادا مه‌کی
بکریت.

مه‌به‌ستی دووهم ئه‌وه یه که‌زاراوه‌ی (ا لرحیم)
ره‌وانبیژ تره له‌زاراوه‌ی (الرحمن) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زیاده‌ی
بونیا‌د به‌لگه‌یه له‌سه‌ر زیاده‌ی مانا زاراوه‌ی (الرحیم)
چوار پی‌ته، به‌لام (ا لرحمن) پ‌ینج پی‌ته ئه‌مه‌یش
به‌لگه یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی کات ییک (ا لرحمن) بو‌ خوا

دهگه پیتتهوه ئه‌وا مانای وایه (الرحمن) زۆر به‌پرهمتره
 له‌هر به‌پرهمییکی تر، کام پرهم ده‌توانی‌ت شانبه‌شانی
 ره‌حمانیه‌تی خوای به‌پرهم بی‌ت، باسیکی تر سه‌بارت
 به‌په‌یوه‌ست بونه‌که‌یه، ئه‌وه‌یه کاتیکی خوای گه‌وره
 فه‌رمانی کرد (به‌هاوه‌لدا نه‌ران) کرد سو‌جده به‌رن،
 ئه‌وانیش په‌تیان کرده‌وه، خوای گه‌وره روونی کرده‌وه
 که سو‌جده بردن سه‌ره‌تای ریگاکه‌یه نه‌ک کۆتاییه‌که‌ی،
 به‌لکو به‌ندا یه‌تی کردن ته‌نها به‌ سو‌جده بردن
 نایه‌ته‌دی به‌لکو به‌م خه‌سه‌لته‌نه‌ دی‌ته‌دی که‌ژماره‌یان
 ده‌گاته ۱۷ خه‌سه‌لته‌ یان ۱۷ تاییه‌ته‌مندی، لیره‌وه وه‌لامی
 ئه‌م مو شریکانه‌ ده‌دا ته‌وه و ده‌ فه‌رمویتی: سو‌جده
 بردنتان سه‌ره‌تای ریگاکه‌یه‌و نو‌یژکردن و ملکه‌چ بون بو
 خوای گه‌وره‌بنه‌مایه‌که‌، به‌لام ده‌بی‌ت به‌دوای ئه‌م
 بون‌یاده‌دا په‌تارو کردار بی‌ت، ئه‌مه‌یش په‌یوه‌ست
 بونیکی تری نی‌وان ئه‌م ئایه‌ته‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌ی تره
 که‌ده‌فه‌رمویتی: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا

الرَّحْمَنُ أُنْسِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَ هُمْ ذُفُورًا) (٦٠) سورة
الفرقان.

یه کیکی تر له پی کوه گریدا نهکان نهوه یه نه
نایه تهو نهو نایه تهی تر که راسته و خو دواى نه نایه ته
دی یان دوو نایه ته که ی تر (تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ
بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا) الفرقان ٦١

هه روهها ده فهرمو یت: (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
خَلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا) الفرقان ٦٢ ،
خوشه وید ستان پی کوه به ستنی ذیوان نه نایه ته
پیروزه و نهو نایه تهی پی شو له دولایه نهوه، لا یه نی
یه که م نهوه یه شوینگه ی به ندا یه تی کردن له دواى
شوینگه ی (الوه یه ت) د یت، نی مه یه کتاپهر ستی و
باوه ربونمان هه یه به الوهیه تی خوایه تی خوامان هه یه
له گهل تاک و ته نها یدا، هه ر نهوه که درو ستکارو
به دیه ی نه ری هه مو شتی که، پا شان له م باوه ربو نهوه
به خواى بالاده ست به ندا یه تی کردن بو خواى بالاده ست
ده ست پی ده کات، که واه ته ریزبه ند یه کی زور جوان

هه یه له نیوان (الوه یهت) یان یه کتاپهر ستی
(الوهیهت) و پاشان دئسۆزی بونی به ندایه تی کردن بۆ
خوای گه وره.

شتیکی تر دهر باره ی ئەم پیڤکه وه به ستنه ئەوه یه
که به ندایه تی کرد نی را سته قینه هه رگیز فه را هه م
نا یه ت مه گه ر به بونی قه نا عه تیکی ته واو له میا نه ی
باوه رپکی چه سپاو، له میا نه ی دئنا یه کی یه کلا که ره وه،
ئەم باوه رپه به وه دپته دی کاتیک ئاده میزاد سه یری
گه ردون ده کات به مهش له میا نه ی ئاره زوه وه به ره و
باوه رپون به خوات ده بات، ئەو کات ته ی که باوه رپت
به خوای تاڤ و ته نها ده بیټ ئیتر ئەو باوه رپت داوات ئی
ده کات که ئەو زاته به رستی که دروستی کردویت و به
به ندایه تی کردنت سوپاسگوزاری ئەو زاته بیت که تۆو
ئەم گه ردونه ی فه راهه م هیناوه.

خۆشه وید ستان زۆری نه ی خه لکی باوه رپان به خوا
هه یه، له به ره وه ئەگه ر پرسیارت له موشرکین بکر دایه
سه باره ت به دروستکردنی ئاسما نه کان و زه وی ده یان وت

خوایه، ههتا ئی ستایش هیج جیاواز یهك زیه لهم
بارهیهوه، تهنانهت ئهوه کهسانه‌ی کهباوه‌پریان بهسروشت
ههیه ئهم جوّره باوه‌پریان ههیه که خواجهك ههیه، که
ئهوانه‌ی باوه‌پریان بهوه نیه که ئهم گهردونه خواجه‌کی
ههیه ئه‌گهر چی له چۆنیهتی ئهوه خواجه‌دا جیاوازن،
بۆیه لیڤه‌دا خواجه‌گه‌وره ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه
که ئهم باوه‌پرونه به‌دهیه‌ننه‌رو تاکو ته‌نهایه ده‌بیت
به‌ندایه‌تی کردنی به‌شویندا بیت.

که‌واته لیڤه‌دا پۆیه‌ست ده‌کات له سه‌رمان نابیت
ئیمه‌ی باوه‌پرداران باوه‌پره‌که‌مان لاسای کردنه‌وه بیت،
نابیت باوه‌پره‌که‌یان لاسای کردنه‌وه‌ی باوباپیران یان
بیت، به‌لکو باوه‌پری چه‌سپاو به‌ووردبونه‌وه دیته‌دی له‌م
گه‌ردونه به‌رفراوانه بی‌کو‌تایه، ئه‌وه‌گه‌ردونه‌ی که
ئه‌گهر به‌جوانی لی‌ی وردبیته‌وه ئه‌وا ده‌تگه‌یه‌نی‌ته
به‌دهیه‌ننه‌ره‌که‌ی، له‌م باره‌یه‌وه چه‌ندین په‌رتوک هه‌یه
له‌وانه په‌رتوکێک هه‌یه به‌ناوی (خوا له سه‌رده‌می
زانست دا ده‌درو و شیته‌وه) باسی ده‌یان به‌لکو سه‌دان

زانای گه وره دهکات، ئەوانەى که باوەرپان بەخوا نەبوە، بەلام کات يک لەزان ستهکاندا قول بو نەو، ئەم لەگەردی لەدا ئەو لەفیزیادا ئەویان لەکیمیادا ئەو لەکشتوکالدا ئەو لەزان سستی خا نەدا لەجیۆلۆجیادا، کات يک گەيشتنە خا ئەکان ژیری کۆل بو بەدەرك کردنیان، باوەرپی تەواو چە سپاویان لەبەراندبەر خوادا بو دروست بوو که خوا بەدیھێ نەرەو مرۆف ناکرئ و ناتوان یێت بگا تە ئەوەی تەنا نەت گەردیلە یەک یان خانەیه کیش دروست بکات، لێرەدا ئەم باوەرپە باوەرپی رۆشناییە لەمیانەى ئەو وردبونەو یە دیت کەباسمان کرد، ئەمەیش ئەو باوەرپە کە چاوی لیکەری نیە.

پاشان دە چینهووە ناو هەمان ئایەتی پیرۆز (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا). سەرەتا خواى گەورە وو شەى (الذین) ەى بەکارهێناو، دە مەویت بلیم هەرچەندە ئەمە لەوانە یە بەجۆرێک لەجۆرهکان شتیکی پسپۆری بیێت، بەلام هەول دەدەم بو ئیوێ روون

بکەمەووە هەتا لە پرۆگرامی ووردبۆنەووەو بێرکردنەووە
تیببگەین.

کاتیك له گهڵ قورئا ندا دهژی و دهگهیته راستی بی
خهوش بهوهی کهپیتیک نیه له قورئاندا که دانرابیت
لهو شوینهی خویدا، بهدئنا یهوه ما ناو مهبه ستو
بهلگهی خوی ههیه خاوهن موعجیزه یه به شیوهیهکی
زۆر وورد وهك خوی گهوره بو مانی روون کردو تهوه
ئه م گهردو نهی فهرا هه م هی ناوه و ئه ژماردی کردوه
هه رجۆره نارپکیه کی تیا رووبدات وهك چۆن مرؤفیش
وا یه، ئه وا دهبی ته ما یه تیك چونی شیرازهی ئه م
گهردو نه قور ئانی پیروزی ویش وا یه، له بهر ئه وهی لای
خواوه یه گهردون درو سترکراویکی خوا یه و قور ئانیش
لای خواوه دابه زینراوه بو ئیمه ی مرؤف که واته قور ئان
وهك په رتوکیکی خوی سهرکراوه گهردونیش
درو سترکراویکی بینه راوی خوی په روه ردگاره ، گهردون
به ره و باوه ربون به خوا دهت بات و قور ئانیش فیرت
ده کات چۆن خوا په رستی بکەیت، پیکه وه گریدانی

نیوان گەردون که پەرۆتکیکی بینراوه و نیوان قورئان
 که پەرۆتکیکی خوینراوه، ئەمە یە فیرت دە کات
 خواپەرستی بکهیت کهواته وهسفی (الذین) لیڕەدا هەر
 لەخۆوه نەهاتوه، هەر وهکو لەجاری پێشودا باسەم کرد
 ئەم و شانە هەموویان بە سیفەتی کۆ و تراون، ئەویش
 لە بەر گرنگی کۆ مەل و گرنگی کۆمەلگا یەو لە گەل
 ئەوید شادا بەرپر سیاریهتی دوو بەرپر سیاریهتیە،
 بەرپر سیاریهتی تاکو بەرپر سیاریهتی کۆ مەل دەبیت
 تاک و ابە سته بیت بەکۆمە ئەوه، دەبیت کۆ مەل پیک
 بێنیت و نابیت لەنیو کۆمە لدا بە تەنهایی بمینی تەوه،
 لەبەر ئەوهی کۆمە لگە کاری تی دە کات و خۆی شی
 کار دەکاته سەر کۆمە لگە، بەخیرەوه کاری تی دەکریت و
 کار دەکاته سەر خیر) و (عباد الرحمن ...))
 ئە گەر بکریت بلیت (عباد الرحمن) تاکو نە چیتە
 بازنە (ایاک اعبدا وایاک استعین) بەکو (ایاک نعبدا
 وایاک نستعین)، بەکۆمە لگە، کهواته وهک لەجاری
 پێشودا و وتم بەرپر سیاریهتیکی کۆمە لی هەیه (لیڕەدا

وشهى (الذین) هه لَبِثْرِدراوه ههروهك زانایانى زمان
 ده لَیْن له (اسماء ی موصولیه ، دیاره اسمای موصوله
 اسماء موصوله بۆ معروفه، ئەمه مانای چیه؟
 ئەمه واته ئەم جووره بهندانه ناسراون، که سانیکی
 ناوازه ن بهر هفتاره کانی ناهه ناوازه ن
 بهروه شته کانیانه وه ناسراون به هه موو شتیکی
 جیاوازه وه ناوازه ن، بۆ نمونه من کاتیک که لهه ندهران
 ده بم ده چمه چپ شتخانه یه که وه له پری جووری
 خواردنه که یا نه وه ده زانم م سوئمانن یان نا، له پری
 خواردنیان به دهستی راست به (بسم الله) کردنیانه وه
 سوپا سی خواده که ن، یان له پری شیوازی
 رویشته که یه وه له پری هه موو شتیکیانه وه که واته
 لیره دا وو شهى (الذین) بۆ ناسراوه بۆ یه ده بیته
 سوئمان به م شیویه بیته، ده بیته به خیره وه ناسراو
 بیته وهک پیغمه م بهر ﴿ﷺ﴾ ده فهرمویت: (وهک
 نی شانیه کی سپی بن به سه ر مانگا یه کی ره شه وه،
 سه یرکه ن چهنه جوان ده بیته) بۆ یه ده بیته

م سولمانيش له پرفتارو رډو شتیه وه به م جوړه بیت،
 نابیت م سولمان بهو شیوهیه بیت ودهک نهو
 فهرموده یه پیغه م بهر ﴿وَعَلَى اللَّهِ﴾ که ده فهرمویت: "نابیت
 م سولمان خاوهن که سایه تیه کی لاواز بیت و له نیو
 خه لگیدا بتویته وه" نه که ی خاوهن که سایه تیه کی لاواز
 بی نه گهر خه لگی خراب بون تویش خراب بیت، یان
 چاک بن تویش چاک، به لکو که خه لگی چاک بون
 نیوهیش چاک بن و چاکه کانتان زیاتر بیت، نه گهر
 خه لکیش خراب بون ده ستیان بگره مه هیله خرابکار
 بن، یان لانی که م شوینیان مه که وه.

لیردها نه م تاک بو نه نامازیه که بو روناک یه
 دهره که یه کان نامازه یه بو کاره که تهره دهره که یه کان،
 نامازیه بو نه و ژینگه دهره که یه نه م روڤه، هه ندی
 که س له لایه نی به شهیتانی کردنی شهیتانه وه واگومان
 ده بن که خودرختنیان به دیمه نی ئیسلام بونیا نه وه
 ده یان خا ته ریاکار یه وه نه مه ریانه یه، که سیکی وابه سته
 به ئایینه که ته وه با ده سته کانت وابه سته بن به خواوه،

به لکو بیج گه له وه هه رگیز ریا کاری و دورو یی
 له رو خساردا نیه به لکو (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا)،. يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا: واته
 به سهر زهوی دا به عیزهت و له گه لئه وه ی شدا
 به خوبه کهم زان یه وه برۆن، ئەم دوو و شهیه مان
 له کو یوه هیئا؟ خو شه ویستان له ووشه ی (یه شون علی
 الارض) ی دا له زمانه عه ره بی دا (علی) بو ته مکینه
 واته ئەوا نه له سهر زهوی دا به ده سه لاتن جین شینن
 له سهر زهوی دا به زانست و به سامان و بهرۆ شنبیری و
 به شار ستانیان هه ر به سادیه ی به سهر زهوی دا نارۆن،
 به لکو به عیزهت و سهر به رزیه وه به سهر زهوی دا ده رۆن،
 له گه لئه مانه شدا به نارامی و هیور یه وه ده رۆن
 به سهریدا خو به کهم زان له گه لئه وه شدا خوبه کهم
 زانن له سهر خو و نه رمونیانن و خو به گه وره زان و
 سته مکار نین له هه مان کا تدا خو یان نا شکینه وه
 به سهر شو رپی هه وه نارۆن به رپی گادا به جوریک نز می
 ب نوینی، له هه موو شتی کدا م یان ره ون وه ک قور نان

لهئایه تیکی تر دا باسی ده کات، که واته (يَهْ شُونَ عَلَي
 الْأَرْضِ هَوْنَا) واته به عیزمت و سهر فرزو به تواناوه
 به سهر زه ویدا دهرۆن، ههر ئه مهیشه که ئی مه بو ئه م
 ئوممه ته مان ده ویت، ئه گهر ئوممه تی ئی سلامی هی زیان
 هه یه به شانازی کردنه وه دهرۆن به سهر زه ویدا.

له بهر ئه وه م سوئمان نا یه ویت به سهر زه ویدا
 سته مکاری ب نوینی، ته نا نه ت له مه سه له ی
 رزگار کار یه کانی ئی سلام دا بو ئه و داگیر کاری نه بو،
 به لکو بو گه یاندنی خیر بوو، نه یان ده ویست مرۆفه کان
 سهر شوپ بکه ن، چونکه مرۆف له ئیسلامدا ریز لیگیراوه،
 له بهر ئه وه خه لکی له هه موو دهر وازه کان وه هاتنه نیو
 ئی سلامه وه، له بهر ئه وه خوای جیهان یان له وه سفی
 هاوه لانی پیغه م بهری خوا ﴿ﷺ﴾ هه مو ئه وان ه ی که
 له گه ل پیغه م بهر دا بون له خزمان و هاوه لانی تر،
 خوای گه وره به وه وه سفی کردون که ده فهر مویت:
 (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ) (الفتح ۲۹، أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ: واته له کاتی

جه نڱدا نهك لهو كا تهى كه له گه لمان دهژ ين، نهو
 كا تهى له ولاتما ندا دهژ ين لهئه ستوى خواى گه وره و
 پيغه مبه ركه يدان ﴿وَسَلِّ عَلَىٰ سُلَيْمَانَ﴾ نهو هتا نهو نازداره
 ده فرموئ: "نهوى نازارى نام سو لمانيك بدات نهوا
 بوئى به هه شت ناكات و چاوى پي نا كه وئ" له كاتي كدا
 بوئى نهو به هه شته رپځاى چل سال د پروات، وهك
 نهوى كه له عيرا قدا روودهدات به ته قاند نهوى
 كه نيز سهى مه سيحيه كان، هه روهها ته قاند نهوى
 نو تو مبيلي بو مبر يژگراو له ناو چه مه سيحي
 ن شينه كاندا، نه ما نه پي چه وانهى شرعى خوا يه
 پي چه وانهى (عباد الرحمن) ه نه وانه له كاتي جه نڱ
 له گه ليا ندا زور توند ده بين، به لام له كاتي ئاشتى دا
 به به زهين، به لام له نيوانما ندا نهوا به رده وام به رده حم و
 ميهره بان ده بين له نيويه كداو له نيو سه رجه م
 م سو لماناندا، به هه موو مهز هه بو تيره و
 تايه فه يه كمانه وه، پي چه وانهى هونراوهى نهو شاعيره
 نابين كه ده لئ: "به سه ر ئيمه وه شيره به لام له كاتي

جهن گدا کویره، له نیوم سوئماناندا توندوت بیژو
 به عیزه تن به لأم له بهردهم بی باوهر نداما که چ و
 سه شوپرن " نه خیر شتی وانابیت، به لگوم سوئمان
 ده بیت هه رکه سیك که ده که ویته باز نهی ئی سلامه وه
 ده بیت له بهرانبه ری میهره بان و به به زهیی بیت، به لأم
 له کاتی جهن گدا به هیژو توندو تیژه، چونکه جهنگ
 واپیویست دهکات، هه موو ئه م مانایانه له م دوو شه یه دا
 کۆده به نه وه (یَه شُونَ عَ لَى الْاَرْضِ هُوْنَا) که واته
 وهسفه که یان له مه پیک دیت، نه که سانیکی خو به زل
 زان و نه شانازی ده که ن به خو یان و نه سته مکارن (.....
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
 فَخُورٍ) له مان ۱۸ له ئا یه تیکی تر دا خوی گه وره
 ده فه رمویت: (وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ
 الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طَوْلًا) (الإسراء ۳۷)

تۆچیت و چیت کردوه وهک یه کی له زانایانی پێشین
 فه رمویه تی: کاتیك خو به زل زانیك ده بینئ پیی ده لایت
 تۆ له نیوان دوو باسی مه تر سیداردایت، له نیوان تۆ یه ک

دايت كه هه موومان دهبانين، پاشان لاشه يه كي بۆگهن
 كردودا، ئەو كاته ي كه مرۆف دهبخريته زيۆ گۆره وه
 چۆن بۆگهن ده كات مه گهر كه سيك نه ببيت كه خواي
 گه وره ره حمي پي كرد ببيت و گۆره كه ي بۆ بكات به
 بههه شتيك ئيتر بۆ چي تۆ له نيوان ئەم دوو با سه
 مه تر سیداره دا خۆت بهزل ده زان، ناب بيت مرۆف
 سه رشۆر ببيت، هه رگيز ناب بيت سه رشۆر پيش قبول بكات،
 مرۆف سه رشۆر قبول نا كات، له بهر ئەوه ي مردن
 به ده ست خوا يه رۆزي به ده ستی خوا يه وهك شاعير
 ده ئيت "ئه گهر ته ماع روي تيكردي ئەوا قه ناعهت بۆ تۆ
 با شتره" بابسه بي بۆ تۆ قه ناعهت كردن عيزهت و
 شانازی، كه واته وهك ئەو پياوه به كه قا چي له زهوي
 دا يه هيمهت و ئيراده ي شي له ئاسماندا يه ئە گهر مرۆف
 سه رشۆر قبول كرد ئيتر هيچ نرخيكي نامي نيت
 بۆ چي سه رشۆر قبول بكه يت، به لام ئە گهر تۆ ده تواني
 وهك چۆن سه رشۆر بۆ خۆت قبول نا كه يت كه واته
 نابيت بۆ غه يري خويشت قبولي كه يت، (يَمَشُونَ عَلَى

الْأَرْضِ هَوْنًا) به هیوری و به پیزو به خو کهم زانیه وه
 به سهر زهوی دا دهرۆن، ئازاری کهس نادهن.
 1 پیره وه ئامۆژ گاری گهنجانمان ده کهم، ئامۆژ گاری
 پهروه رشیاری گهنجان ده کهم ئه وانهی که ئازاری خه لکی
 ددهن به ئۆتۆمبیه له کانیان ئه وانهی که له شوینانیکیدا
 ده جولین که دهنگی زۆر ناخۆش دهرده کهن، ئهم
 خه سلّه تانه ناتخه نه زیو باز نهی خه سلّه ته کانی (عباد
 الرحمن) هوه، ئه گهر من بتوانم به دوای سه یاره که مدا
 راتبکیشم هه تا دهنگی ناخۆش دهر نه کات ئه مه یه که
 مروق داوای ده کات که واته ئه وانه ده بیته چون بن که
 له سهر شه قامه کان ئازاری خه لکی ددهن ئازاری خو یان
 ددهن، ئه وانه ده بیته له خوا بتر سن نا چنه زیو
 (عباد الرحمن) هوه من نالییم خوانه خواسته له باز نهی
 ئیسلام دهرده چن، نه خیر به لگو نا چنه ریزی (عباد
 الرحمن) هوه ئه وانه که شایستهی شوینگی کانی
 قورئانن ئه وانهی که شایستهی فیردهوسی بالان ئه ویش
 به فه زلی خوای گه وره و میهره بانه وه.

بەم چۆرە خە سلەتانهوه ئاینی ئیسلام پەرودەدی
مروّ قەکان دە کات و لە سەر ب نەمای رۆیشتنی نەرم
بنیات بیان دەن ییت، زانا یانی دەرون ناس دە ئین ئەم
دیاردەیه پەیوەندی بەدەرەوه هەیه، کەواتە روکە شی
مروّ قە لەقسەکردن و لەجولەو تەنانەت لەئامازەکانەوه
هەمویان پەیوەندیان بەناختهوه هەیه، ئەگەر دەرەوهت
تەندروست بو ئەوا بەلگە یە لە سەر دروستی ناوهوهت،
ئەوا ناوهوهت هاوسەنگە ئەوا تۆ پیاویکی هاوسەنگی.

ئەوهی کە مایە سەر سورمانە لای زۆر کەس خوای
گەرە لەخەسلەتەکانی (عبادالرحمن) دا بەزۆر نوێژ
کردنی دەستی پێی نەکردوه، نە بەزۆر بەرپۆژو بون
لەکاتیکیدا هەردوکیان لەبنەماکانی ئیسلامن بەتایبەتی
نوێژ، بۆیە لەئیسلامدا ئەمە ئەو پەيامە یە کە هەول
دەدەم زیاتر جەختی لە سەر بکە مەوه، هەر لە
بنەرەتیشدا ئیسلامیش ئەم جەخت لە سەرکردنەوهیە
دەکات و منیش ئەم جەختە دەکەمەوه ئەویش بنەمای
کارەکیە، لەبەرئەوه ئیمە لەنوێژەکانماندا کاتیکی خوای

گه وره ده فەر مویت: (اهداف) **صراط**
المستقیم (الفاتحة ۶) ئه وهی چاوه پروان ده کړیت ئه وه یه
 خوای گه وره وه سفی خه سه ته کانی ئه م ئایه ته مان بو
 بکات وهک شوینکه وتنی سوننه ت و قور ئانی پیروز،
(صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا
الضالین) (الفاتحة ۷)، (اهداف) **صراط**
المستقیم (الفاتحة ۶) ئه و ریگه یه یه که پیاو چاکان و
 پیغه مبه ران شوینی که وتون، مرؤفیکي صالح، مرؤفیکي
 به سود، مرؤفیکي به کاریگه ر ئه مه یه ریگه ی ئیسلام.
 لیږده دا هه مان شته، به کرداره کان ده ست پی کات
 وا چاوه پروان ده کړا که به باسیکی تر ده ست پی بکات،
 به لام له م لایه نه وه ده ست پی کات له بهر نه وه ی
 بنه رته که نه وه یه نه وه ناکامه که یه نه مه نه و ناکامه یه
 که له باوه رکه تدا ده رده که ویت، نه و باوه رهی که
 له ناخت دایه، چی سوډیک له باوه رکه تدا ده بیت،
 نه گه ر هفتاره کا نت هاو شان نه بیت له گه ل ایدا،
 باوه رکه ت که له نیوان خو ت و خوا که ت دایه، لیږده وه

خوای گه وره ئه و رڤفتارانه روون دهکا ته وه له لا یه نی
کرده یدا به و شیوه یه یه له لا یه نی گوفتار یدا، خوای
گه وره شتیك له لوتکه دا رون دهکاته و.

خۆشه و یستان مرۆف له زاره کی دا له سه ر سیّ حالدا یه
یان له سه ردوو باردا یه، حا له تی یه که م خوانه خواسته
ئه وه یه مرۆف ئه گهر روو به پروی شتیکی خراب بووه،
به شتیکی هه مان خراب رو به پروی بی ته وه، حا له تی
دووم (م سوئمان رو به پروی بی ته وه)، ئه گهر
خوانه خواسته که سیك ق سه یه کی خرا پی کرد یان
روو به روو جنیوی نا شرینی پی دا ییت، له کاتی کدا تۆ
له حا له تی سه ر شوړیدا ن بیت که وا ته تۆ ئی ستا
(عباد الرحمن) ییت گامه یه مواصه فاتی (عباد الرحمن).

لیره دا زاراوه ی (جا هل) له قورئانی پیروژدا وا ته
دهم پیس، ئه و که سه ی جنیو فرۆ شه، له م ئایه ته دا
مه به ستی له و که سه نه یه که ناخوینی ته وه و نانو سی،
چونکه و شه ی جا هل چه ند مانا یه کی هه یه لیره دا
مه به ستی له و که سه یه که زمانیان به خراب به کار دینن

(..... وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ) (الفرقان ٦٣، له م)
 ووشه‌ی جاهلون (هدا شاعر ده‌لئیت: کهس قسه‌مان پی
 نالئیت واته کهس هه له‌مان به‌ران‌بهر ناکات ئی‌مه‌یش
 له‌به‌ران‌بهر ئه‌وانه‌ی جنیومان پی دده‌ن جنیو دهرین)
 جاهیل‌له‌کان ئاوا یان به‌یه‌ک ده‌وت، ئه‌گه‌ر ئه‌و جنیوی
 به‌من دا ئه‌وا من جنیو به‌خوی و به‌باوکی و باپیری‌شی
 دده‌م) جاهیل‌له‌کان ئاوابون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا که
 جاهیل‌له‌کانی تیابون هه‌روه‌ها نه‌ری‌ته‌کانی عه‌ره‌بیش
 له‌وانه‌یه‌ نه‌ریتی گه‌لانی تریش هه‌روا بو‌بیت له‌غه‌یری
 عه‌ره‌ب که‌واته‌ خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت (عباد‌الرحمن)
 له‌وانه‌ نین جیا‌وا‌زترن(..... وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
 قَالُوا سَلَامًا) (الفرقان ٦٣ جنیویان پی‌دان و قسه‌یان
 پی‌وتن) ئه‌مان ئه‌لئین (سلاما) (سلام علیکم) وه‌ک
 وتراوه، به‌ به‌رده‌م ئه‌و که‌سه‌دا تی‌ده‌په‌رم که‌ جنیوم پی
 دده‌ت ده‌رۆم به‌لای داو ئه‌لئیم به‌لامه‌وه‌ گرن‌گ نیه‌ هی‌ج
 نه‌بوه، مه‌به‌ستی من نیه‌ له‌وانه‌یه‌ بلئ علی قه‌ره‌داغی)

بهائی قهره‌داغی وایه هیچ‌نیه به‌لامه‌وه به‌لایا
تیپه‌ریم ووتهم‌مه‌به‌ستی له‌من‌نیه.

بهم شیوه‌یه باسی سیفه‌ته‌کانی (عباد الرحمن)
ده‌کات‌پینا‌سه‌یه‌کی‌زور‌ورده، به‌لام‌زور‌قور‌سه،
پاداشته‌که‌ی‌زور‌گه‌وره‌یه (أَوْلَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا) (الفرقان ۷۵)، نه‌مه
پادا‌شتی‌گه‌وره‌ی‌دوار‌وژو‌دونیا‌شما‌نه‌بو‌یه‌خو‌ای
گه‌وره‌شایسته‌ی‌نه‌وه‌یه‌دانب‌گرین‌به‌خوما‌ندا‌بو‌ی،
هه‌تا‌ببینه‌هه‌لگری‌نهم‌وه‌سفانه‌له‌خو‌ای‌گه‌وره
داوا‌کارم‌به‌فه‌زل‌و‌منه‌تباری‌خوی‌بمانخا‌ته‌ریزی
(عباد الرحمن) هوه‌سه‌رکه‌ه‌وتومان‌بکات‌هه‌تا‌بتواینن
نه‌وه‌سفانه‌له‌خوما‌ندا‌به‌دی‌بینین.

گهوره ترين پاداشتي تهوبه كردن بههشته

ئيمه هه موومان هيوو ئاواتمان ئه وه يه كه بچينه ناو
كارواني ع بادالرحمن له م دنيا يه داو له دواروژي شدا
به نهمري له بههه شتي بهري ندا ژيان به سه بهرين.
له بهرئه وه مافي خو مانه كه له گه ل ئه م سيفه تانه دا بژين
و با سيان بكهين، به لكو پيوسته له سه زمان كه ئه و
سيفه تانه له خو ي ندا بهرجه سته ب كهين و له خواي
گه ورهش داوا ده كهين كه بمانخاته ريزي ئه وانهي كه ئه و
سيفه ته بهرزو بهريزانه يان هه يه.

له را بردوودا با سي گرنگترين ئه و سيفه تانه ي
(عبادالرحمن) مان كرد له سيفه ته كاني گو فرتارو رهفتاره
به رزه كاني، ئه و ئه خلا قه بهرزو جوانا نه، هه روه ها
چونيه تي ژيان له گه ل خوا و به جي هيناني عبوديه ت
بو ي، هه روه ها خو رازاند نه وه به ده ربريني ملكه چي و
نزاو پارا نه وه، پا شان رو ي شتن له سه رمه ن هه جي

میان‌پروی له‌خهرجی و له‌هه‌موو شته‌کاندا. خوای گه‌وره
 وه‌سفی عباد‌الرحمان ده‌کات به‌کوومه‌ئیک سیفات و پاشان
 له‌هه ندیك سیفاتی خراب به‌دوریان ده‌گریت، وه‌ک
 ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا
 يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَعَنْ
 يَفْعَلُ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا) (سورة الفرقان ، هه‌روه‌ها
 ده‌فه‌رمویت: (يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
 مُهَانًا) (سورة الفرقان

ئا یانه‌وا نه‌ی که‌تو شی تاواند ییک ده‌ بن ده‌ توانن
 بگه‌رپینه‌وه سه‌ر راسته‌ ریگه‌و جاریکی تر په‌یوه‌ندی
 بکه‌ نه‌وه به‌ عباد‌الرحمن؟ خوای گه‌وره ئه‌وه‌مان بو
 روون ده‌کا ته‌وه‌و ده‌ فه‌رمویت که‌ده‌رگای تو به‌کردن
 به‌به‌رده‌وامی گراوه‌یه ته‌وبه‌ش له‌سه‌ر چهند مه‌رجیک
 بنیات نراوه له‌وانه‌ش په‌شیمان بونه‌وه‌و نه‌گه‌رانه‌وه بو
 تاوانه‌که، به‌لام ئه‌ما نه‌ ریگه‌یه‌کی تر یان هه‌یه له‌م
 توبه‌کردنه‌دا ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌خوای گه‌وره ده‌یان خاته

ژیر سیبهری سۆزو بهزهیی خوئی لهکاتی کدا که
تۆبهکردنه کهیان به تهواوهتی بیّت.

ئهو ئایه تانهی که باس له (عباد الرحمن) ده کهن، باس
له وه ده کهن که ناب بیّت تاوان بهرام بهر به پینج
زه رو ریاته که بکریت، که ئه وانیش مقاصیدی شه ریعه تن
که بریتیه له پاراستنی مرۆف له رووی ئاین و عه قل و
نه فس و نه وه و مال. خوای گه وره لهو ئایه ته دا جه خت
له سه ر پارا ستنی سیان له وا نه که ناب بیّت هی ر شیان
بخری ته سه رو ده بیّت بیاری زر بیّت و ئه مه ش له ده قی
ئایه ته که دا هاتو وه، (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) (٦٨) سورة
الفرقان، ئه مه ش مانای پاراستنی ئاینه له ده ست دریی
مانای پاراستنی مرۆف و مافه کانیه تی. ئه مه له لایه ک
پاریز گاری له هی رش کرد نه بۆ سه ر گیانی مرۆف
له لایه کی تره وه هاندان بۆ باش کرنی بارودۆخی مرۆف
له رووی ته ندرو ستی وه ک خواردن و خوارد نه وه و
گرنگیدان به ژینگه و چاره سه ری نه خو شی که ئه مه ش

مانای پارستنی مروّف و وهچهکانیه‌تی پاشان ده‌فه‌رموئیت
 : (وَلَا يَزْنُونَ) له رووه سلبیه‌که‌یه‌وه داری حهد هه‌یه بو
 زینا له روویه‌کی تره‌وه هاندانه بو ژن هی‌نان و خیزان
 دروست کردن و پاراستنی که‌رامه‌ت و شه‌ره‌فی هاو‌لاتیان،
 به‌لام دوو مه‌قا‌صیده‌که‌ی تر‌ئیه‌ته‌که‌ی پی‌شو با‌سیان
 له‌وه‌ کرده‌ که‌ با‌س له‌ خه‌رجیه‌کی مام ناوه‌ند ده‌کات
 (وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
 قَوَامًا) (سورة الفرقان، ۶۷).

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌پارا‌ستنی مال و
 سامان له‌ سه‌ر زه‌روره‌ تی چواره‌مه‌، به‌لام مه‌سه‌له‌ی
 پاراستنی عه‌قل له‌ ئه‌و ئایه‌تانه‌ با‌سی ده‌کات له‌ری‌گه‌ی
 بیرکرنه‌وه‌وه‌ با‌س ده‌کریت وه‌ک ده‌فه‌رموئیت: (وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا)
 (سورة الفرقان، ۶۵)

ئه‌مه‌ش ئه‌و پ‌ینج زه‌رورهن که‌ مروّف و کو‌مه‌لگا
 له‌ سه‌ری‌ بن‌یات ده‌نریت، که‌ پی‌وید‌سته‌ ده‌و ئه‌تیش
 پاریزگاری لی‌بکات پاش ئه‌وه‌ی خوای‌گه‌وره‌ با‌س له‌

پاراستنی ئه و رهوشته بهرزانه ده کات، پاشان باس له
 کۆمه ئیک تاوان ده کات که پێویسته مسوومان خوێ لی
 بپاریزیت، ئه گهر بکهویت ته ناو ئه و تاوانهش ریگه
 داناوه بۆ ده رباز بوون لیان (إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا) (سورة الفرقان (۷۰))

ئهم ئایه ته چهند مهرجیک دادهنیت بۆ وهرگرتنی تۆبه:

مهرجی یه کهم: پێویسته بگه ریپ ته وه بۆ لای خوا
 گه وره و به ته واوی دابریپیت له تاوان و سه ریپ چیه که (إِلَّا
 مَنْ تَابَ) لی رده قورئان کرداره که ی له شیوه ی را بردوودا
 به کارده هی نیت، ئه مهش مانای وایه که تۆبه که وهر گیراوه
 و جاریکی تر بیرناکاته وه له ئاینده دا بگه ریپ ته وه بۆ ئه و
 تاوانه.

مهرجی دووه م: برپا بوون به خوا، چونکه ئیمان ه که
 وات لی ده کات ریگه گت لی بگریپ بۆ گه را نه وه بۆ
 تاوانه که، هه موو ئه و تاوانا نه ی که تو شیان ده بین

دهگهر پیتهوه بو لاوازی ئیمان، له بهر ئهوه باشتین ریگه له ئه نجامدانی تاواندا به هیز کردنی ئیمان.

مهرجی سییه م: (وَعَمَلٌ عَمَلًا صَالِحًا) تهنها بوونی ئیمان بهس نی یه، به لگو پیویسته کردهوی چاکی له گه ئدا بکهیت، کردهوی چاکیش دوو جوړه، ئه گهر ئه و تاوانه ی دهیکهیت تهنها بهرام بهر به خوا بیته، ئه وه تهنها به تۆ به و په شیمان بو نه وه خوای گه و ره لیت خوش ده بیته، به لام ئه گهر تاوانه که بهرام بهر مافیکی خه لک بوو وهک سته مکاریهک یان مال خوار دنیکی یان غه یبهت بوو، ئه وه پیویسته ئه و مافانه بگه رینیته وه بو خاوه نه کانیان و گه ردنی خوتیان پی نازاد بکهیت، ئینجا داوای لیبور دن له خوای گه و ره بکهیت (إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) (۱۶۰) سورة البقرة، لیردها (اصلحوا) مانای وایه ده بیته ئه وه پاک بکهیته وه که خراپت کردوو.

تۆ به کردن کاریکی ئاسان نیه، تۆ به کردن پاداشته که ی گران به ها یه که ئه ویش به هه شته، ئیبن عه باس

دەربارەى ئەو ئايەتەى كە دەفەرموئیت: (إِنَّا مَن تَابَ
وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُوذِيَ نِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا) (سورة الفرقان. ۷۰) واتە
خوای گەورە پەشتیوانى لەو كە سانە دە كات كە تۆ بە
دەكات كاری چاكە بكەن لەبەرامبەر ئەو خراپانەى كە
كردویا نە، بەپێى رافەى ئیبن عەباس خوای گەورە
تەووفیقیان دەدات بۆ عیبادەت كردن، چونكە پەشتیوانى
خوای بۆ عیبادەت كردن ئا سان نیه كاتىك تاوا نەكان
دەگۆرپیت بۆ چاكە كەتۆ تۆبە بكەیت و پەشیمان ببیتەو
لەو تاوانەو پاشان ئیرادەى خیرت هەبیت بۆ كاری
چاكە.

مسوئمانانى بەرپز بەهەشت نرخە كەى گرانە، دەبیت
هەموومان ئەو ریبازە راستە بگرن كە خوای گەورە
بۆى دیارى كردوین، بەلام لە لایەكى تریشەو سۆزو
بەزەبى خوای گەورە فراوانە (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (سورة الزمر ۵۳)

ئە گەر توشى تاوانىش بوين نابىت بى ھىوا بين،
چونکہ دەر گای تۆبە بە بەردەوامى کراوہ یە و خوای
گەورە زۆر بە سۆزو بەزە یە بەرام بەرمان ئی ھەش
دەبىت کە گەراپنەوہ بە یەكجاری و باش و دلپاکی و
برپاری یەكجاری بىت.

له دواى هاوه ئدانان بوخواو كوشتنى به ناهه ق زينا كردن گه وره ترين تاوانه

به رده و امين له رافه كردنى ئه و ئايه ته قورئانياهى كه
باس له (ع ياد الرحمن) و سيفه تاكانيان ده كات، باس له
سيفه تيكي تر ده كه ين كه ئه و يش گه رانه وه يه له حه رام،
هه روه ك له پيشوو دا باس مان كرد مروؤ فه رمانى پيكراره
به كو مه ليك شت كه بيكات و به هه نديكي تر كه وازيان
لى بي ني ت، هه روه ها كو مه ليك شت و اج به بيكات وه
كو مه ليكي تر حه رامه و نابي ت ئه نجاميان بدات، ئه مه ش
بو ئه وه يه كه ئه و مروؤ فه لار نه بي ته وه و به را ستى
به مي ني ته وه. ئه گه ر بي ت و سه يريكي ئه و شته حه رامانه
به كه ين كه خواى گه وره داوا مان لى ده كات كه لى
دور به كويه نه وه، هه مووى له پي ناو به رژه وه ندى
مروؤ فدايه، خراپه كان ده چنه بازنه ي شته پيس و خراپ و

ز یان به خ شه‌کان، هه‌موو شته حه‌را مه‌کان له ئەم
بازنه‌یه‌دان.

لێ‌روه‌و ئە‌گه‌ر سه‌یر بکه‌ین ده‌توانین بڵی‌ین که په‌یامی
ئیسلامی هه‌مووی له پیناو به‌رژه‌وه‌ندی مرۆ‌فدایه، ئە‌و
شتانه‌ی که خ‌وای گه‌وره‌ جه‌لائی کرد‌ون هه‌مووی
قازانج‌و سو‌دی بۆ مرۆ‌ف‌تیدا‌یه‌و شتی باشن، به‌لام
ئه‌وانه‌ی که حه‌رام کرا‌ون هه‌مووی ز یان به‌خ‌شه
بۆ‌مرۆ‌ف، هه‌ندی‌ک له‌و زیانانه‌ زانرا‌و و ئاشکران، به‌لام
هه‌ندی‌کی تری مه‌رج‌ نیه‌ زانرا‌و بی‌ت، بۆ‌نموونه‌ ئە‌و
زیانانه‌ی که ئیستا دۆ‌زرا‌وه‌ته‌وه‌ به‌هۆی زی‌نا‌وه‌ توشی
مرۆ‌ف‌ده‌ بن سالانی پێ‌شو‌و نه‌زانرا‌و بو‌ون که ده‌بی‌ته
هۆی جو‌ره‌ها نه‌خۆ‌شی وه‌ک ئایدزو زو‌هه‌ری و چه‌ندان
نه‌خۆ‌شی له‌نا‌و به‌ری تر، که به‌هۆی ئە‌م حه‌را مه‌وه
توشی مرۆ‌ف‌ده‌بی‌ت.

ئه‌م‌رۆ‌مان تایبه‌ته‌ به‌ئه‌م کاره‌ خراپه‌ که خ‌وای گه‌وره‌
حه‌رامی کرد‌وه‌ وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِنَّا بِالنَّحَقِّ

وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (الفرقان ۶۸، لہم
 نایہ تہدا وو شہکہ ہاتووہ بہبیٰ ہیچ جیاکاریہک
 (استثناء) و بہشیوہیہکی تہواو ہاتووہ، بہلام لہکوشتندا
 چہند جیاکردنہوہیہک ہاتووہ، بو نمو نہ کوشتنی بہ
 حہق بہ ہہموو جوړہکانیہوہ، بو نمو نہ کوشتن لہ
 جیہاددا یان یہکیک بیہویت بت کوژیت، چہندہا
 حالہتی تریش بہلام کاتیک کہ ئەم نایہ تہ ہاتو
 کوٹاییہکہی فہرمووی: (وَلَا يَزْنُونَ).

لہ نایہتہکہدا نامرازی نہفی (لا) یہ کہ ئە مہش ریگہ
 گرتنہ بہ تہواوی کہ ئەم کارہ بکریت، بہپیچہوانہی
 نامرازی (لم) کہ تہنہا بو رابردووہ. نہفی کردنہ کہ بہ
 (لا) ہہموو جوړیک دہگری تہوہ وەک دە ست لیدان و
 سہیرکردن و ہہتا دہگاتہ زینا گہورہ کہ، کہ سانیک کہ
 دہیانہویت لہ کاروانی (عباد الرحمن) بن پیویستہ لہ
 ئەم حہرا مہ گہورہ یہ بہدوربن، بو ئەم مہبہ ستہ
 پیویستہ لہسہر ہہموو ناستہکانی خیزان و پہروردهو
 کوئمہلگہو دامو دہزگاکانی دہولت کاربکریت بو ئەوہی

بارودۆخیک دروست بکریّت که ریگر بیّت له دروست
بوونی ئەم تاوا نهو بلاوبو نهوهی، بو نموو نه وهک
تیکه لاوی و شتی تر.

سهرنجیک له نایه ته که بدهین ده بینین که مه ترسی
زینا به پلهی سییه م دیت له دواى هاوهلّ په یداگردن بو
خواو کوشتنی مرؤف به نا حه ق. ئەم ریزبه ندی به له
زۆربهی نایه ته کانی قور ئان و فه رموده کانی پیغه مبه ری
خوادا هاتوه.

له فه رموده یه کدا که پیغه مبه ری خوا ﴿سَلَامٌ عَلَیْکَ﴾ باسی له
حه وت شته له ناوبه ره که ده کات یه که میان هاوهلّ دانا نه
بو خوا، پاشان کوشتنی مرؤفیک پاشان زی ناگردن. ئیین
مسعود ده ئیت: "پرسیارم له پیغه مبه ری خوا کرد ئایا چ
تاوانیک زۆرگه وره یه لای خوا؟ ئەویش فه رموی هاوهلّ
بو خوا په یدا بکه ین که به دیه ی نه ری خو یه تی، ئە مه
تاوانیکی گه وره یه، پاشان وتم چیتر؟ ئەویش فه رموی
مناله که ت بکوژیت له ترسی ئەوهی خواردنت له گه ئدا

بخوات، وتم چیت، فہرمووی: زی نا له گەل ئافرەتی
دراوسیگەتاندا بکەیت " بوخاری ریوایەتی کردووہ.
ہەرودھا لەترسناکترین جوړەکانی زینا ئەوہیہ کہ
پیاویکی بەتەمەن بیگات.

لە ئەبوھورەیرەوہ دەگیڕ نەوہ کہ پیغەم بەری خوا
﴿وَسَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ﴾ فەرمویەتی " سی کەس لەرۆژی قیامە تدا خوا
قسەیان لە گەل نا کات و سەیریان نا کات و پاگانەیان بۆ
ناکات و سزایەکی سەختیان بۆ ھەیہ ئەوانیش: پیریکی
زینا کەر، پا شایەکی درۆزن، سەرۆک خیزانیکی خۆ
بەگەورەزان " موسلیم ریوایەتی کردووہ .

بەراستی زی نا گەورەترین خراپەکار یە، پیویستە
پلانیکی را ست و درو ستی بۆ داب نین وەك چۆن
لەئیسلامدا ھەموو شتیک بە پلانی بۆیە دەبیت پلان
رێژی بکەین بۆ کور و کچەکانمان، وەك چۆن ھەزرەتی
لوقمان داینا لەرپی بیرو باوہرەوہ لەرپی باوہرپون
بەخوای گەورەوہ لەرپی پابەند بون بەخواوہ لەرپی
پاپەند بونەوہ بو پەرستشەگانەوہ.

ئەى گرۆى گەنجان ئەوەى دەتوانىت خەر جىيەكانى
مىسۆگەر بكات با ھاوسەرگىرى بكات ئەوەىش نەىتوانى با
بەرۆژو بىت لەبەر ئەوەى بۆ چاوداخ ستن با شترە و
پارىز گارى لە داو ىن پىسى دە كات، كەواتە پەر ستن
كردن ھۆكارىكە رۆژو بەندا يەتى كردن، خويند نەوەى
قورئان، تەرى و پاراوى زمان بەيادى خوا.

ھەر وەھا زۆر گرنگە بەبى شەرم كردن مەترسىيەكانى
زىنا يان بۆ روون بىكە يەنەوە زۆر ئا ساىيە ھە ندى لەو
فيلما مە زان ستيانەيان پى نىشان دە ىن كە باس لەو
نەخۆشانە دەكەن كە دوچارى ئايدز بون، چونكە ئىوەى
بەرپز دەزانن يە كەم كەس كە دو چارى ئايدز بوو
جوانترىن نمايشكارى سىنەمايى ھۆلىود بو كەچى ئىستا
بۆتە ناشرىنترىن كەس.

ئىستا سەير بىكە كاتى گەنج بوو چۆن خواى گەورە
نازو نىعمەتى جوانى و ھىزو تواناى پى بەخشى بوو،
بەلام كاتىك خۆى خستە زەلكاوى رپ سوايىەوە چى
بەسەر ھات ئەمە زۆر گرنگە.

بۇ يە دەب يىت ئا ماژە بە ھەز رەتى لوقمان بىكەين
كاتىك ويىسى ئامۇژگارى كورەكەي بىكات بەوھى كە چۆن
دەنگ بەرزكردنەوھ لەكاتى خۇيدا نەبى چەندە ناشرين
و چەندە قىزەونە ووتى كورپى خۆم رات لە سەر زەرپىنى
بەرزى گويدريژ چيە؟ ئە مە لەو كاتەدابو كە ويىسى
ئەدەبى ھيواش قسەكردنى فيربىكات، كاتىكيش ويىسى
ئەدەبى خۆبە كەم زانى بىكات رۆيشت بۆلاي پياو يىك
چارەسەرى ووشترىكى نەخۆشى دەكرد ھەز رەتى لوقمان
كە كورە مندالەكەيشى پى بوو، پىي ووت ئەى ئەو
كە سەى كە چارە سەرى ووشتر دەكەيت ئايا ووشترىكت
لا يە كە دو چارى نەخۆشى سوعار بوېت؟ (ئەم
نەخۆ شىيە ئەو كە سانە دە يزانن كە پ سپۆرى
نەخۆ شىيەكانى ووشترن ئە گەر ووشترەكە دو چارى ئەم
جوړە نەخۆ شىيە بوو ئەوا مى بەرز دەكاتەوھ بۆ ئاسمان
و ماوھى رۆژ يىك يان دورۆژ ھىچ شتىك ناخوات پاشان
يەكسەر دەكەويىت) كابرا وتى بەئى لا مەو ھىچ شتىك
ناخوات و ناخواتەوھ، وتى من دە مەويىت ئىنجا دەستى

كوره كهى گرتو ووتى ئەم وو شتره نهخۆ شهو هيچ
ناخواتو ناخواته وه ئيتير چۆن تير ده خوات سهيرى
ئاكامه كهى بىكات سهعاتيك دو سهعات چاوه پريان كرد
ووشتره كه كهوت"

مروقى خۆ به گهوره زانيش وه كوئه مه وايه كاتيك
خوى به گهوره دهزانى ئەوا ههر ده كهوييت ئە گهر
له دنيا شدا نه كهوييت ئەوا له رۆژى دوايدا له بهر چاوى
خهلكى و خواى گهوره دا ده كهوييت، كهوا ته
له بهر چاوغرتنى مندا له كانمان له رووى زانستيه وه كاريكى زور
گرنگه، چونكه ئەوان سامانى به نرخى ئيمه، ئەوان جگهر
گۆشهى ئيمه، ئەوانن كه له داها تودا هه لگري ناوى ئيمه
ده بن ئەوانن ولات به هۆيا نه وه چاك ده بريت ئەوان ئەمرو
مندانن يان گهنجن، به لام له داها تودا ده به نه سه ركرده و
پيشه وای ئەم ئوممه ته بۆيه ئە گهر به جوانى په روه رده مان
كردن ئەوا ولاتمان به ره و پيشكه وتن و ئاوه داني ده چييت، ئە گهر
پي چه وانه كهى بريت ئەوا زي ناو خرا په كاري و به رتيل و به د
ره و شتى له نيوانيا ندا بلا و ده بيته وه ئەو كاته ئوممهت هه موى
دو چارى هه مان ده ردو به لا ده بريت.

پهروهردی نهوویهک لهسه ربنه‌مای بویری و نازادی

سیفاته‌کانی (ع بادلرحمن) هه‌موو شته باشو
جوانه‌کانی ژبانی دنیا ده‌گریته‌وه، ئینجا ئه‌و سیفه‌تانه
په‌یوه‌ندی به‌کردارو ره‌وشته‌وه هه‌بیّت یان په‌یوه‌ندی
به‌و ته‌و گوف‌تاره‌وه هه‌بیّت، یان په‌یوه‌ندی هه‌بیّت
به‌عباده‌ته‌کان و گرتنه‌به‌ری مه‌نه‌ه‌جیکی میان‌په‌روی و
دورکه‌وت نه‌وه له‌ق سه‌ی نا به‌جی و دورکه‌وت نه‌وه
له‌شایه‌تی درۆو چه‌ندان تاوانی تر که له‌وتاره‌کانی
پیشودا باس‌مان کرد.

به‌رده‌وامین له‌در یژهدان به‌و وتارا نه‌ باس له‌دوو
سیفه‌تی (عبادلرحمن) ده‌که‌ین که‌ئه‌وانیش:
(عبادلرحمن) دا‌براونین له‌نه‌وه‌کانی رابردوو، به‌لگو
له‌هه‌ولئ نه‌وه‌دان که‌نه‌وه‌یه‌ک دروست ب‌که‌ن له‌دوای

خۆيان که بپروادارین به خوای گه وره و درێژه به کاروانی
چاکه خوازی بدهن.

عباد الرحمن هه ریه که بیان به پێی توانای خۆی له هه و ئی
ئه وه دان نه وه یه کی خواپه رستی چاکه خواز بنیات بنین،
ئه ویش له رێ گه ی په روه رده کردنی ما ئه کانیان
به مند هه جێکی خوانا سانه بو ئه وه ی له ئای نده دا
به سیفات هه کانی (عباد الرحمن) بپرازی نرێ ته وه.

(ع بادل الرحمن) ته نها به په روه رده کردنی خۆ یان
واز ناهین، به لگو له هه و ئی ئه وه دان نه وه یه کی نوێ
له گوران و کچان په روه رده بکه ن بو ئه وه ی ئه م منالانه
به نه بیلێ له ی چاویان وه ک خوای گه وره
ده فه رمویت (وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدَّرِيَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَتِّينَ إِمَامًا) (سورة
الفرقان).

دوعا له قورئاندا به رده وام هانده رێکه بو کرده وه، دوعا
له کړوکیدا دوو روئی سه ره کی هه یه:

يەكەمىيان ئەوۋە يە خۇاى گەورە وەلامى ئەو داوايا نە دەداتەوۋە.

دوۋەمىيان ئەوۋە يە كەدەبىت بەپىي ئەو دوعا يە تۆ كىرەوۋەى چاك بىكەيت، بۆ نەمۇنە كاتىك كەتۆ دەئىيت خوايە لىم خۆشە پىۋىستە لەسەرت كە ئەو كىرەوانە ئەنجام بەدەى كەدەبنە ما يەيى لى خۆشبونى خوا، بەم پىيەش دەبىت سەرەتا دوعا كە بەدلىكى پا كەوۋە بىرىت كە تەنھا مەبە ست تيا ىدا خوا بىت، پا شان دەبىت بەو پەرى ئىخلاى و دۆ سۆزىيەى داوا بەكەين خوا نەوۋەكى چاك و چاكەخوازمان پىبىدات بۆ ئەوۋەى ئەم مىنالانە لەخۆشەىستىدا بەنە بىلبىلەى چاوى داىك و باوكىان و بۆ كۆمەلگە كەيان بە نە سەر چاۋەى خىروخۆشى، ھەتا ئەم نەوۋە چاكەخوازەش پى بىگات پىۋىستە ھەموو داىك و باوكىك كاربىكات بۆ دروست كىردنى ئەم نەوۋەىە.

سىفەتى دوۋەمى عىبادالرحمن ئەوۋە يە كەرازى نابىن بەكارى چاكى سادە، بەلگۇئاما نەجەكانىان بەرزو

گه ورهیه و وهك ده لّین ستراتیجیه، ده بیت هه ریه کیکیان
له مانه رابه ری خواناسان بن، رابه رایه تی جیهان و تویره
هوشیاره کانی کومه لگه بکه ن. نهك خه لگه ساده که.

ئه مهش سیفه تیکی ع بادلرحمن به وه نابیت بهو
ساده ییه سهیری بکهین (وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا). خوی
گه وره نه یفه رموه بمانکه به (أئمة) هه رچه ند کرداری
(واجعلنا) بو تویره، به لام به پیی رای زانیانی زمانه وانی
له م نایه تدا ما نای وایه هه ر تا که تا که یه کی (ع بادل
الرحمن) پیویسته هه ول بدن که خو یان را به رو
سه رکرده بن بو گه له کانیان، ئه مهش جهخت
کردنه ویه بو ئه و وه سفهی باوهر داران که خوی گه وره
بو یان ده کات (أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ) (٦١) سوره المؤمنون، (أُولَئِكَ يُجْرُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا) (٧٥) سوره الفرقان.

(غرفة) مانای به هه شته ئه مهش پاداشتی کرده وه کانی
(ع بادلرحمن) که به پیی سیفه ته کانیان له وتاره کانی
رابردوودا باسمان کردوون، که ١٢ سیفه تن خوی گه وره

تهنها به بههه شت پادا شتیان نادا تهوه به لگو له دوای
ئهوه دهفه رمویت (..... وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا) (٧٥)
سورة الفرقان.

سه بارهت به رووداوه کانی جیهانی ئیسلامی، ئهوهی
روون و ئا شکرایه لای بهرپزتان، بههوی نامول تهزیمی
زۆربهیی گهلانی ئیسلامی و بهتای بهتیش سه رکردهکان،
که پیوی ست بوونمو نهو پی شهنگ بن له بواری
داد پهروهی و چاک سازی و خوشه ویستی، بهلام بههوی
ئهوهی که نه یانتوانیوه بینه پیشهنگ، له حیاتی ئهوه
رۆژا نه له شا شهی ته له فزیۆنهکا نهوه خۆپێ شاندان و
نارهزای گهلانی م سولمان ده ب بین و ده سه لاتدارانیش
له حیاتی گوی گرتن بو یان ده ست دده نه گرتن و
کو شتن و ئه شکه نهجه دانیان، ئه و توره بو نهی ئی ستا
له گهلانی ئیسلامی ده بی بین، ئه نهجای کاری رۆژیک و
دوو رۆژ یان سائیک و دوو سال زیه، به لگو له ئه نهجای
سته م و چه و سانه وهیه کی درپژخایه نه بههوی نه بونی

داد په روهری و بلاوبو نه وهی گنده لا یه وه بوو له ناو
دهسه لاتداراندا.

ئهم ده سه لاتدارانه ولا ته کانیان کردوه به کیلگه یه کی
تایه بهت به خوځیان و م نال و خیرا نه کانیان و له هه وئی
ئه وه شدان که پشتاوپشت بیگواز نه وه بو نه وه کانیان،
پاش ئه وهی زور بهی ولا تانی ئی سلامی قو ناغی
پاشایه تیان به جی هیشت وایان ده زانی ده چنه قوناغی کی
نویوه که که متر ده سه لاتیان به سهردا ده سه پیندرییت و
به ئاسانی ده سه لات ئالوگور ده کریت، ئهم قوناغه نوییه
قوناغی کو ماری بوو که به هوئی له ناوبردنی پاشایه تیه وه
به ده ستیان هی نا، به لام له نه نجا مدا ئهم کو ماریا نه
بو نه وه به دیکتاتوریک که زور له رژیمی پا شایه تی
خرایتر بوون، وه نه بییت گه لان ئا گادار نه بوین به و
نیازانه ی که ئه و رژیمه سته مکارانه هه یانبوو، به لام ئه و
گه لانه چاوه رپیان کرد هه تا بزنانن به ره و کوئی ده چن.
به لام له کو تاید ا گه ل لیان بیزار بوو رووی راسته قینه ی
ئهم نوخبه سته مکاره گنده له دهر که وت گه نجانی ئهم

ولاتانه له ژیر سایه ی ئەم رژیمانەدا تووشی بێ هیوایی
بوون و دە ستیان دا یه کۆچ کردن بهرەو روژ ئاواو
هەزارانیان لە دەریاکاندا لێ خنکا.

پاش ئەو هی که ئەم دەرگایانەشیان لێ دا خرا دە ستیان
دایه خو سوتانن، هەرچەندە لەرووی شەریعەو ئە مە
کاریکی زۆر خراب و ناپەسەندە، بەلام رەشبینی وای لێ
کردن که لەژیان بیزار بن، لەبەرئەو شتیکی سروشتیە
که ئەم گەلانە راپەرین و شۆرش بکەن.

ل یرەو ئەمۆژ گاری دە سەلاتداران دە کم که لەخوا
بتر سن و ریگە بەگە لەکانیان بدن بەئازادی بژین و
بەئازادی چارەنوسی خوێان دیاری بکەن، چونکە ئە گەر
وانەکەن ئەوا بارەکه دەگۆریت بو ئازاوه گێپری و شەری
ناوخۆ.

ئیمە زۆر نیگەرانیان لەو رووداوانە هی که لەم دوا یەدا
لەمی سر روو یدا، ئە گەر لەدە سەلاتدارانی می سردا
ب چوکترین خو شەوید ستی هەبیت بو گەله کهیان
باده سەلات بەجیی ب هیلن و بواری بدن بە

بەرامبەرەكانيان و ريگه به گەل بدن چارەنوسى خۆى
ديارى بكات و نەهيئن بارودۆخەكە زياتر بەرەو گرژى و
خرا پى و كو شتار بپروات، چونكە ئە مە بارودۆخى
ميسرى زياتر ئالۆز دە كات، ناو بانگ و قەبارەى ميسر
لەناو گەلانى ئيسلامى گەورەيه.

داوا لەخوای گەوره دەكەين كە ئەوانە هۆشيان بەبەردا
بيئەوهو پەنانەبە نە بەر بەكارهينانى ه يزو تو نندو
تيژى و گەلى سته مليكراو بتوانن چارەنوسىكى باش بۆ
خۆيان ديارى بكەن^(*).

^(*) نەم وتارە ۲۸-۱-۲۰۱۱ لەمزگەوتى خاتوو عائيشە، لەدەوحەى پابتهختى قەتەر
بوە، كەسەرەتای شۆرشي بەهاری عەرەبى بوو كە زۆر بەى ولاتە عەرەبىە كانى
گرتبۆوه.

پیرست

لا پهره	بابهت	ژ
۳	پیشه کی	۱
۹	رهه نده کانی (عباد الرحمن)	۲
۱۹	هه موو مروفا یه تی پیو سستیان به (عباد الرحمن) هه یه	۳
۲۷	ترسان له خواو له روژی دوا بی سه رچاوه ی سه ره کی پیاده کردنی داد پهره ریه	۴
۳۵	خوا ی گه وره له گهل نه وانه دایه که پاریزگارو چاکه کارن	۵
۵۹	گه وره ترین پاداشتی ته و به کردن به هه شته	۶
۶۷	له دوا ی هاوه لیدانان بو خواو کو شیتی به ناهه ق زینا کردن گه وره ترین تاوانه	۷
۷۵	په وره ده ی نه وه یه ک له سه ر بنه مای بویری و نازادی	۸